

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านจันทบุรีและตราด เชื่อมโยงการสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยดังนี้

1. ศึกษาสถานะของการทำประมงพื้นบ้านและตลาดสินค้าประมงในจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด
2. วิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าและปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของห่วงโซ่ของสินค้าประมงพื้นบ้านในจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด
3. ศึกษาความเป็นไปได้และนำเสนอแนวทางการยกระดับของห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจการค้าประมงในจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความสะดวกในการวิเคราะห์ และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Means)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นส่วน ๆ ตามกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษาเพื่อสะดวกต่อการทำความเข้าใจโดยเสนอเรียงตามลำดับตามส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นสถานการณ์การค้าและการทำประมงพื้นบ้านของจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราด

ส่วนที่ 2 เป็นพฤติกรรมความต้องการอาหารทะเลในจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ส่วนที่ 1 สถานการณ์การค้าและการทำประมงพื้นบ้านของจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราด

4.2.1 การศึกษาห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านจันทบุรีและตราด เชื่อมโยงการสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง ของประมงพื้นบ้าน

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ (N=285)

กลุ่มตัวอย่างประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ประมงพื้นบ้าน ตำบลบางชัน	30	10.50
ประมงพื้นบ้านปากน้ำกระแจะ	20	7.00
กลุ่มประมงพื้นบ้านเกาะแมว	32	11.21
กลุ่มประมงพื้นบ้านท่าแฉลบ	32	11.21
กลุ่มประมงพื้นบ้านจ้าวหลาว	20	7.00
กลุ่มประมงพื้นบ้านตำบลไม้รูด	30	10.50
กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านท้ายเขา	30	10.50
กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านน้ำเชี่ยว หมู่ 1	41	14.40
กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านน้ำเชี่ยว หมู่ 3	30	10.50
กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านแหลมโป๊ะ หมู่ 1	20	7.00
รวม	285	100.00
เพศ		
ชาย	196	68.8
หญิง	89	31.2
รวม	285	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	8	2.81
21-30 ปี	48	16.84
31-40 ปี	81	28.42
41-50 ปี	85	29.83
51-60 ปี	37	12.98
สูงกว่า 60 ปี	26	9.12
รวม	285	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	201	70.53
มัธยมศึกษา	74	25.96
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6	2.11
ปริญญาตรี	4	1.40
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00
รวม	285	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	26	9.12
สมรส	167	58.60
หม้าย	18	6.32
อยู่ด้วยกัน	72	25.26
แยกกันอยู่	2	0.70
รวม	285	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อปี		
น้อยกว่า 100,000 บาท	183	64.21
100,001-150,000 บาท	44	15.44
150,001-200,000 บาท	7	2.46
200,001-250,000 บาท	34	11.93
มากกว่า 250,000 บาท ขึ้นไป	17	5.96
รวม	285	100.00
รายจ่ายเฉลี่ยต่อปี		
น้อยกว่า 100,000 บาท	123	43.16
100,001-150,000 บาท	108	37.89
150,001-200,000 บาท	8	2.81
200,001-250,000 บาท	33	11.58
มากกว่า 250,000 บาท ขึ้นไป	13	4.56
รวม	285	100.00
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
2 คน	62	21.75
3 คน	33	11.58
4 คน	64	22.46
5 คน	80	28.07
มากกว่า 5 ขึ้นไป	46	16.14
รวม	285	100.00
การเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่ายประมงพื้นบ้าน		
ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม	87	30.53
เป็นสมาชิกกลุ่ม	198	69.47
รวม	285	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ชื่อกลุ่มเครือข่ายประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มประมงน้ำตื้น	4	1.40
กลุ่มประมง หมู่ 4 ตำบลบางชัน	7	2.46
กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	6	2.11
กลุ่มเลี้ยงปลา	6	2.11
กลุ่มเลี้ยงสัตว์น้ำ ชุมชนย่อยที่ 6	4	1.40
กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติปากน้ำจันท	22	7.72
บ้านท่าแฉลบ	8	2.81
บ้านเปร็ดใน	6	2.11
บ้านหนองคันทร่ง	32	11.23
บ้านแหลมโปะะ	14	4.91
ประมงพาณิชย์	1	0.35
ประมงพื้นบ้าน	2	0.70
ประมงเรือเล็กบ้าน ท้ายเขา	48	16.84
ประมงเรือเล็กบ้าน ไม้รูด	25	8.77
หมู่บ้านอ่าวหมู 2	2	0.70
อนุรักษ์ประมงชายฝั่ง	2	0.70
ไม่ได้เป็นสมาชิก	96	33.68
รวม	285	100.00
จำนวนสมาชิกกลุ่มเครือข่ายประมงพื้นบ้าน		
ไม่เป็นสมาชิก	96	33.68
ต่ำกว่า 10 คน	32	11.23
10-30 คน	19	6.67
31-50 คน	130	45.61
มากกว่า 50 คน	8	2.81
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.1 คณะผู้วิจัยได้เขียนสรุปรายงานดังนี้

พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมงพื้นบ้านที่ได้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของงานวิจัยส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านในน้ำเขียว หมู่ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.40 กลุ่มประมงพื้นบ้านเกาะแมวและกลุ่มประมงพื้นบ้านท่าแฉลบ คิดเป็นร้อยละ 11.21 เท่ากัน กลุ่มประมงพื้นบ้าน ตำบลบางชัน กลุ่มประมงพื้นบ้านตำบลไม้รูด กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านท้ายเขาและกลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านน้ำเขียว คิดเป็น

ร้อยละ 10.50 เท่ากัน และกลุ่มประมงพื้นบ้านปากน้ำกระแจะ กลุ่มประมงพื้นบ้านจำวหลาวและกลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านแหลมโปิ๊ะ หมู่ 1 คิดเป็นร้อยละ 7.00 เท่ากัน

เพศส่วนใหญ่ผู้ตอบเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.8 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 31.2

อายุส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.83 รองลงมาคืออายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.42 อายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.84 มีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.98 มีอายุสูงกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.12 และมีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.81 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาส่วนใหญ่เรียนในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 70.53 มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.96 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 2.11 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับ

สถานภาพส่วนใหญ่มีสถานะภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 58.60 รองลงมาคืออยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 25.26 โสด คิดเป็นร้อยละ 9.12 หม้าย คิดเป็นร้อยละ 6.32 และแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อปีส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 64.21 รองลงมาคือรายได้อยู่ระหว่าง 100,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.44 มีรายได้อยู่ระหว่าง 200,001-250,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.93 มีรายได้มากกว่า 250,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.96 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 150,001-200,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.46 ตามลำดับ

รายจ่ายเฉลี่ยต่อปีส่วนใหญ่มีรายจ่ายน้อยกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.1 มีรายจ่ายอยู่ระหว่าง 100,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.89 มีรายจ่ายอยู่ระหว่าง 200,001-250,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.58 มีรายจ่ายมากกว่า 250,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.56 และมีรายจ่ายอยู่ระหว่าง 150,001-200,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.81 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่มีสมาชิกจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 28.07 มีสมาชิกจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.46 มีสมาชิกจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 มีสมาชิกมากกว่า 5 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.14 และมีจำนวนสมาชิกจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.58 ตามลำดับ

การเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่ายประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 69.47 และไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 30.53

ชื่อกลุ่มเครือข่ายประมงพื้นบ้านที่ประมงพื้นบ้านเข้าร่วมเป็นสมาชิกส่วนใหญ่คือกลุ่มประมงเรือเล็กบ้าน ท้ายเขา คิดเป็นร้อยละ 16.84 รองลงมาคือกลุ่มบ้านหนองคันทรง คิดเป็นร้อยละ 11.23 กลุ่มประมงเรือเล็กบ้าน ไม้รูด คิดเป็นร้อยละ 8.77 กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติปากน้ำจันท์ คิดเป็นร้อยละ 7.72 กลุ่มบ้านแหลมโปิ๊ะ คิดเป็นร้อยละ 4.91 กลุ่มบ้านท่าแฉลบ คิดเป็นร้อยละ 2.81 กลุ่มประมง ม.4 ต.บางชัน คิดเป็นร้อยละ 2.46 กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กลุ่มเลี้ยงปลา และกลุ่มบ้านเป็ดโน คิดเป็นร้อยละ 2.11 เท่ากัน กลุ่มประมงน้ำตื้นและกลุ่มเลี้ยงสัตว์น้ำ ชุมชนย่อยที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 1.40 เท่ากัน กลุ่มประมงพื้นบ้าน หมู่บ้านอ่าวหมู 2 และ

กลุ่มอนุรักษ์ประมงชายฝั่ง คิดเป็นร้อยละ 0.70 เท่ากัน และกลุ่มประมงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกกลุ่มเครือข่ายประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ชาวประมงพื้นบ้านไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 33.68 รองลงมาคือกลุ่มมีจำนวนสมาชิกอยู่ระหว่าง 31-50 คน คิดเป็นร้อยละ 45.61 มีสมาชิกต่ำกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.23 มีสมาชิกอยู่ระหว่าง 10-30 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และมีสมาชิกมากกว่า 50 คน คิดเป็นร้อยละ 2.81 ตามลำดับ

4.2.2 การทำประมงพื้นบ้านเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลัก เกี่ยวกับด้านการนำเข้าวัตถุดิบ ในการผลิต กระบวนการผลิตสินค้า การเคลื่อนย้ายสินค้าออกจำหน่าย การตลาดและการขาย และการบริการ

4.2.2.1 การนำเข้าวัตถุดิบในการผลิต การคัดเลือกผู้ขายวัตถุดิบ/แหล่งจับในการทำประมงพื้นบ้าน

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลร้านที่ชาวประมงพื้นบ้านทำการซื้ออวน (N=285)

แหล่งร้านค้าที่ประมงทำการซื้ออวน/ อุปกรณ์การทำประมง	จำนวน	ร้อยละ
ร้านค้าทั่วไป	55	19.30
ร้านค้าในเมือง	28	9.28
ร้านค้าในชุมชน	32	11.23
ร้านไทยยินดี	28	9.28
ร้านค้าที่หนองซิม	39	13.68
สหกรณ์ในหมู่บ้าน	24	8.42
สหกรณ์ประมงในหมู่บ้าน ม.1	14	4.91
ปัญญาพาณิชย์	12	4.21
ร้านแหลมสิงห์พาณิชย์	8	2.81
ร้านเอ๋	5	1.75
ร้านเจ๊วันแหลมสิงห์	5	1.75
ร้านสมพงษ์พาณิชย์	4	1.40
ร้านธนาพาณิชย์	4	1.40
ร้านรุ่งเรืองพาณิชย์	2	0.70
ร้านหัวแหลม	2	0.70
รวม	285	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) (N=285)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งร้านค้าที่ประมงทำการซื้ออวน/ อุปกรณ์การทำประมง		
ร้านค้าในตลาด	2	0.70
ร้านเจี๊มาลัย	2	0.70
ร้านบุญชูพาณิชย์	2	0.70
ร้านเจี๊วัลย์แฉวงกลาง	2	0.70
ท่าเรือตกปลา	1	0.35
ร้านไทยยินดี	1	0.35
ร้านประมงภักดิ์	1	0.35
ร้านรุ่งเรืองพาณิชย์	1	0.35
ร้านวนิดา	1	0.35
ไม่ระบุ	10	3.51
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.2 แหล่งร้านค้าที่ประมงพื้นบ้านทำการซื้ออวน/อุปกรณ์การทำประมง ส่วนใหญ่ชาวประมงพื้นบ้านซื้อจากร้านค้าทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 19.30 ร้านค้าที่หนองซิม คิดเป็นร้อยละ 13.68 ร้านค้าในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 11.23 ร้านค้าในเมือง คิดเป็นร้อยละ 9.28 ร้านไทยยินดี คิดเป็นร้อยละ 9.28 สหกรณ์ในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 8.42 สหกรณ์ประมงในหมู่บ้าน หมู่ 1 คิดเป็นร้อยละ 4.91 ร้านปัญญาพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 4.21 ไม่ระบุร้านค้าที่ซื้อ คิดเป็นร้อยละ 3.51 ร้านไทยยินดี ร้านแหลมสิงห์พาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 2.81 ร้านเอ๋และร้านเจี๊วันแหลมสิงห์ คิดเป็นร้อยละ 1.75 ร้านสมพงษ์พาณิชย์และร้านธนาพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 1.40 ร้านรุ่งเรืองพาณิชย์ ร้านหัวแหลม ร้านค้าในตลาด ร้านเจี๊มาลัย ร้านบุญชูพาณิชย์ และร้านเจี๊วัลย์แฉวงกลาง คิดเป็นร้อยละ 0.70 ท่าเรือตกปลา และร้านไทยยินดี ร้านประมงภักดิ์ ร้านรุ่งเรืองพาณิชย์ และร้านวนิดา ร้านไทยยินดี คิดเป็นร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.1 การลงพื้นที่กลุ่มเป้าหมายในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลประเภทอวนที่ใช้ในการทำประมง (N=285)

ประเภทอวนที่ใช้ในการทำประมง	จำนวน	ร้อยละ
อวนขนาด 4.5 ซม. 2.2 นิ้ว	4	1.40
ไม่มีอวน	25	8.77
อวนขนาด 3 เซนติเมตร	27	9.48
อวนขนาด 9-10 เซนติเมตร	75	26.33
อวนเขี้ยว	2	0.70
อวนครอบหมึก 3 ซม.	5	1.75
อวนดักกุ้ง	1	0.35
อวนปลา 10 ซม.	1	0.35
อวนปลา 5-12 ซม.	5	1.75
อวนปลา อวนกุ้ง	47	16.49
อวนปู 10 ซม.	1	0.35
อวนปู 3 ซม., อวนปู 4 ซม.	1	0.35
อวนปู 3-3.5 ซม.	3	1.05
อวนปู 3.5 นิ้ว	1	0.35
อวนปู 3.5 นิ้ว ลอบปู	1	0.35
อวนปู 4 ซม., อวนกุ้ง 2.5 ซม.	45	15.79
อวนปู 4 นิ้ว, อวนปลา 2.5 นิ้ว	5	1.75
อวนลาก 0.5 ซม.	32	11.24
อวนหมึก 2 ซม.	1	0.35
อวยลอย 3 ซม.	2	0.70
อวนปู 3 ซม., อวนกุ้ง 2.5 ซม.	1	0.35
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.3 ประเภทอวนที่ใช้ในการทำประมง ส่วนใหญ่ชาวประมงใช้อวนขนาด 9-10 เซนติเมตร คิดเป็นร้อยละ 26.33 อวนปลา อวนกุ้ง คิดเป็นร้อยละ 16.49 อวนปู 4 ซม., อวนกุ้ง 2.5 ซม. คิดเป็นร้อยละ 15.79 อวนลาก 0.5 ซม. คิดเป็นร้อยละ 11.24 อวนขนาด 3 เซนติเมตร คิดเป็นร้อยละ 9.48 ไม่มีอวน คิดเป็นร้อยละ 8.77 อวนปลา 5-12 ซม. อวนครอบหมึก 3 ซม. และ อวนปู 4 นิ้ว, อวนปลา 2.5 นิ้ว คิดเป็นร้อยละ 1.75 อวนขนาด 4.5 ซม. 2.2 นิ้ว คิดเป็นร้อยละ 1.40 อวนปู 3-3.5 ซม. คิดเป็นร้อยละ 1.05 อวยลอย 3 ซม. และอวนเขี้ยว คิดเป็นร้อยละ 0.70 อวนดักกุ้ง อวนปลา 10 ซม. อวนปู 10 ซม. อวนปู 3 ซม., อวนปู 4 ซม. อวนปู 3.5 นิ้ว อวนปู 3.5 นิ้ว ลอบปู อวนหมึก 2 ซม. และอวนปู 3 ซม., อวนกุ้ง 2.5 ซม. คิดเป็นร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.2 การใช้ฉนวนในการทำประมงพื้นบ้าน

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลประเภทเรือที่ใช้ในการทำประมง (N=285)

ประเภทเรือที่ใช้ในการทำประมง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี แต่เช่าเขาทำ	21	7.37
เรือประมงพาณิชย์	14	4.91
เรือขนาดเล็ก 1 ลำ	26	9.12
เรือไตร่หมึก	40	14.04
เรือท้องแบน	50	17.53
เรือมาส	54	18.94
เรือยนต์ 1 ลำ	12	4.21
เรือเล็ก 1 ลำ	7	4.46
เรือหางยาว	19	6.67
เรือหางเล็ก	4	1.40
เรือวนคู่	38	13.33
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.4 ประเภทเรือที่ใช้ในการทำประมงส่วนใหญ่ชาวประมงพื้นบ้านมีการใช้เรือทำการประมงประเภทเรือมาส คิดเป็นร้อยละ 18.94 เรือท้องแบน คิดเป็นร้อยละ 17.53 เรือไตร่หมึก คิดเป็นร้อยละ 14.04 เรืออวนคู่ คิดเป็นร้อยละ 13.33 เรือขนาดเล็ก 1 ลำ คิดเป็นร้อยละ 9.12 ไม่มีแต่เช้าเขาทำ คิดเป็นร้อยละ 7.37 เรือหางยาว คิดเป็นร้อยละ 6.67 เรือประมงพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 4.91 เรือยนต์ 1 ลำ คิดเป็นร้อยละ 4.21 เรือเล็ก 1 ลำ คิดเป็นร้อยละ 4.46 และเรือหางเล็ก คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลประเภทเรือที่ใช้ในการทำประมงแต่ละลำมีกี่แรงม้า (N=285)

เรือแต่ละลำมีกี่แรงม้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเรือ	21	7.37
5 แรงม้า	41	14.39
6 แรงม้า	44	15.44
7 แรงม้า	3	1.05
10 แรงม้า	6	2.11
13 แรงม้า	89	31.22
80 แรงม้า	8	2.81
85 แรงม้า	1	0.35
90 แรงม้า	17	5.96
95 แรงม้า	5	1.75
190 แรงม้า	6	2.11
200 แรงม้า	10	3.51
265 แรงม้า	9	3.16
300 แรงม้า	14	4.91
310 แรงม้า	4	1.40
315 แรงม้า	7	2.46
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.5 จำนวนแรงม้าที่เรือประมงพื้นบ้านที่ใช้ในการทำประมงส่วนใหญ่มีกำลัง 13 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 31.22 รองลงมาคือ 6 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 15.44 มีขนาด 5 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 14.39 ไม่มีเรือ คิดเป็นร้อยละ 7.37 มีขนาด 90 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 5.96 มีขนาด 300 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 4.91 มีขนาด 200 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 3.51 มีขนาด 265 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 3.16 มีขนาด 80 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 2.81 มีขนาด 315 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 2.46 มีขนาด 10 แรงม้า และ มีขนาด 190 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 2.11 มีขนาด 95 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 1.75 มีขนาด 310 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 1.40 และมีขนาด 7 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 1.05 และ 85 แรงม้า คิดเป็นร้อยละ 0.35

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลการจดสิทธิบัตรเรือตามกฎหมาย

เรือแต่ละลำมีกี่แรงม้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้จดทะเบียน	31	10.88
จดทะเบียน	254	89.12
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.6 เรือที่ประมงพื้นบ้านมีแรงม้าที่ใช้ทำการประมงส่วนใหญ่ มีการจดทะเบียนตามกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 89.12 และไม่ได้จดทะเบียน คิดเป็นร้อยละ 10.88

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลประเภทร้านที่ซื้อน้ำแข็ง(สด/เชื้อ) (N=285)

ร้านที่ซื้อน้ำแข็ง(สด/เชื้อ)	จำนวน	ร้อยละ
เจี๊ตา เงินสด	1	0.35
เจ๊นิก 8 ก้อน เงินสด	1	0.35
เจี๊พุดตาล เงินสด	3	1.05
ท่าเทียบเรือสิงห์อำนาจ เงินสด	22	7.72
ท่าเทียบเรือสิงห์อำนาจ เงินเชื้อ	10	3.51
ป้อมของหมู่บ้าน เงินสด	24	8.42
ป่าอ้วน เงินสด	1	0.35
แม่น้อย เงินเชื้อ	5	1.75
ไม่ได้ซื้อ	21	7.37
ร้านค้าในหมู่บ้าน	9	3.16
ร้านเจี๊พุด วันละ 2 ก้อน เงินสด	1	0.35
ร้านค้าชุมชน เงินเชื้อ	32	11.23
ร้านค้าชุมชน เงินสด	115	40.35
ร้านท่าเทียบเรือชุมชน เงินสด	19	6.67
ร้านป่าวิ เงินสด	9	3.16
โรงน้ำแข็งท่าใหม่ สิ้นเชื้อ	3	1.05
ร้านลุงดา เงินสด	9	3.16
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.7 ร้านค้าชุมชน ซื้อเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ 40.35 ร้านค้าชุมชน คิดเป็นร้อยละ 11.23 ป้อมของหมู่บ้าน ซื้อเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ 8.42 ท่าเทียบเรือสิงห์อำนาจ ซื้อเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ 7.72 ไม่ได้ซื้อ คิดเป็นร้อยละ 7.37 ร้านท่าเทียบเรือชุมชน ซื้อเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ 6.67 ท่าเทียบเรือสิงห์อำนาจ ซื้อเป็นเงินเชื้อ คิดเป็นร้อยละ 3.51 ร้านค้าในหมู่บ้าน ร้านลุงดา ซื้อเป็นเงินสดและร้านป่าวิ ซื้อเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ 3.16

ร้านแม่น้อย ซื้อเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ 1.75 ร้านเจ็พุดตาล ซื้อเป็นเงินสด และโรงน้ำแข็ง
 ทำใหม่ ซื้อเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ 1.05 ร้านเจ็ตา ซื้อเป็นเงินสด ร้านเจ็นิก 8 ก้อน
 ซื้อเป็นเงินสด ป้าอ้วนซื้อเป็น เงินสด และ ร้านเจ็พุด วันละ 2 ก้อน ซื้อเป็นเงินสด คิดเป็นร้อยละ
 0.35 เท่ากัน

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลประเภทแหล่งที่ซื้อน้ำมัน (N=285)

แหล่งที่ซื้อน้ำมัน	จำนวน	ร้อยละ
ตุน้ำมันหยอดเหรียญ	8	2.81
ปั้มหลอดในหมู่บ้าน	43	15.09
เรื่อน้ำมันกลางทะเล (วินท์)	7	2.46
ร้านค้าในหมู่บ้าน	27	9.47
ปั้มของหมู่บ้าน	60	21.05
ปั้ม ปตท.	39	13.68
ท่าเรือสิงห์อำนาจ	12	4.21
ปั้มคลองซุด	1	0.35
ร้านค้า, ปั้มปตท.	34	11.93
สหกรณ์	23	8.07
ร้านค้าในชุมชน	31	10.88
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.8 ชาวประมงพื้นบ้านซื้อน้ำมันมาใช้ในกิจการการทำประมงส่วนใหญ่ซื้อมาจาก
 ปั้มของหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ปั้มหลอดในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 15.09 ปั้ม ปตท.
 คิดเป็นร้อยละ 13.68 ร้านค้า, ปั้มปตท. คิดเป็นร้อยละ 11.93 ร้านค้าในชุมชน คิดเป็นร้อยละ
 10.88 ร้านค้าในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 9.47 สหกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.07 ท่าเรือสิงห์อำนาจ
 คิดเป็นร้อยละ 4.21 ตุน้ำมันหยอดเหรียญ คิดเป็นร้อยละ 2.81 เรื่อน้ำมันกลางทะเล (วินท์)
 คิดเป็นร้อยละ 2.46 และปั้มคลองซุด คิดเป็นร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลประเภทเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำประมงประเภท (N=285)

เครื่องมืออุปกรณ์ในการทำประมงประเภท	แหล่งที่ซื้อ
อวน/หอกม, อวนกระชัง , อวนครอบ, อวนไต้หมึก, อวนปู,ลอบปู ,อวนปลา,อวนปู , อวนปลากระบอก,อวนกุ้ง,ลอบปู,อวนลอย, อวนหลักกรอ	ร้านค้าตลาด,ร้านเจ็มาลัย, ร้านค้าชุมชน, สหกรณ์

จากตาราง 4.9 ชาวประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำประมงประเภท อวน/หอกม, อวนกระชัง , อวนครอบ, อวนไถร์หมึก, อวนปู, ลอบปู , อวนปลา, อวนปู , อวนปลากระบอก, อวนกุ้ง, ลอบปู, อวนลอยและอวนหลักรอ แหล่งที่ซื้อส่วนใหญ่มาจากร้านค้าตลาด, ร้านเจ๊มาลัย, ร้านค้าชุมชน และสหกรณ์

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลบริเวณที่ทำการประมงพื้นบ้าน (N=285)

บริเวณที่ทำการประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
อ่าวบ้านน้ำเชี่ยว	21	7.37
อ่าวแหลมงอบ 1-10 กิโลเมตร	46	16.14
อ่าวแหลมไผ่	3	1.05
อ่าวตราด 200 เมตร	14	4.91
ปากน้ำแหลมหนู รัศมี 200 เมตร	10	3.51
ปากน้ำแหลมสิงห์	18	6.32
แม่น้ำลำคลองใกล้บ้าน	32	11.23
บริเวณอ่าวรอบเกาะช้าง	34	11.94
ในอ่าวบางกะไชย	15	5.26
แม่น้ำจันทบูร	34	11.93
ในคลองท่าแฉลบ	3	1.05
อ่าวจุฬา	4	1.40
ไม่ระบุ	51	17.89
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.10 ชาวประมงพื้นบ้านบริเวณที่ทำการประมงส่วนใหญ่ไม่ระบุสถานที่ทำประมงพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 17.89 อ่าวแหลมงอบ 1-10 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 16.14 บริเวณอ่าวรอบเกาะช้าง คิดเป็นร้อยละ 11.94 แม่น้ำจันทบูร คิดเป็นร้อยละ 11.93 แม่น้ำลำคลองใกล้บ้าน คิดเป็นร้อยละ 11.23 อ่าวบ้านน้ำเชี่ยว คิดเป็นร้อยละ 7.37 ปากน้ำแหลมสิงห์ คิดเป็นร้อยละ 6.32 ในอ่าวบางกะไชย คิดเป็นร้อยละ 5.26 อ่าวตราด 200 เมตร คิดเป็นร้อยละ 4.91 ปากน้ำแหลมหนู รัศมี 200 เมตร คิดเป็นร้อยละ 3.51 อ่าวจุฬา คิดเป็นร้อยละ 1.40 อ่าวแหลมไผ่ คิดเป็นร้อยละ 1.05 และในคลองท่าแฉลบ คิดเป็นร้อยละ 1.05 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.3 การทำประมงพื้นบ้านบริเวณอ่าวไทยจันทบุรีและตราด

4.2.2.2 ประเภทสัตว์น้ำทะเลที่จับ

ประเภทสัตว์น้ำที่ชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีและตราด จับส่วนใหญ่จะเป็นประเภท กุ้ง ปลา ปู หอย ปลาเห็ดโคลน ปูม้า หมึก ปลากระตัก ปลาเกวรา ปลาอินทรี ปูทะเล ปูดำ หมึกหอม เป็นส่วนใหญ่

4.2.2.3 การรับสินค้า

ตารางที่ 4.11 ข้อมูลปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ต่อครั้ง (N=285)

ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ต่อครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
1-5 กิโลกรัม	63	22.11
5-10 กิโลกรัม	37	12.98
10 - 20 กิโลกรัม	59	20.70
20 - 30 กิโลกรัม	24	8.42
30-50 กิโลกรัม	21	7.37
มากกว่า 50 กิโลกรัม ขึ้นไป	8	2.81
จับได้ปริมาณไม่แน่นอน	73	25.61
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.11 ข้อมูลปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ต่อครั้งของประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรี และตราด ส่วนใหญ่ จับได้ปริมาณไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 25.61 รองลงมาคือจับได้ปริมาณ 1-5 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 22.11 จับได้ปริมาณ 10 – 20 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 20.70 จับได้ปริมาณ 5-10 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 12.98 จับได้ปริมาณ 20 - 30 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 8.42 จับได้ปริมาณ 30-50 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 7.37 และจับได้ปริมาณมากกว่า 50 กิโลกรัม ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลการรวบรวมเพื่อจำหน่ายแต่ละครั้ง (N=285)

การรวบรวมและการจำหน่าย	จำนวน	ร้อยละ
รวบรวมที่บ้านเพื่อบริโภคเอง	12	4.21
รวบรวมที่บ้านเพื่อขายให้ร้านอาหาร	84	29.47
รวบรวมที่บ้านเพื่อขายให้พ่อค้าคนกลาง	59	20.70
รวบรวมที่บ้านเพื่อขายให้ตลาดชุมชน	24	8.42
รวบรวมที่บ้านเพื่อทำการแปรรูปขาย	19	6.67
รวบรวมที่บ้านเพื่อขายให้ผู้บริโภคโดยตรง	48	16.84
จับมาขายไป	39	13.69
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.12 ข้อมูลการรวบรวมสินค้าที่ทำประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ชาวประมงพื้นบ้านทำการรวบรวมเพื่อขายให้ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 29.47 รองลงมาคือรวบรวมที่บ้านเพื่อขายให้พ่อค้าคนกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.70 รวบรวมที่บ้านเพื่อขายให้ผู้บริโภคโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 16.84 จับมาขายไป คิดเป็นร้อยละ 13.69 รวบรวมที่บ้านเพื่อขายให้ตลาดชุมชน คิดเป็นร้อยละ 8.42 รวบรวมที่บ้านเพื่อทำการแปรรูปขาย คิดเป็นร้อยละ 6.67 และรวบรวมที่บ้านเพื่อบริโภคเอง คิดเป็นร้อยละ 4.21

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลรายได้จากการจำหน่ายในแต่ละครั้ง (N=285)

รายได้จากการจำหน่ายในแต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500 บาท	82	28.77
500 – 1,000 บาท	133	46.67
1,000 – 2,000 บาท	42	14.74
3,000 – 5,000 บาท	21	7.36
มากกว่า 5,000 บาทขึ้นไป	7	2.45
รวม	285	100.00

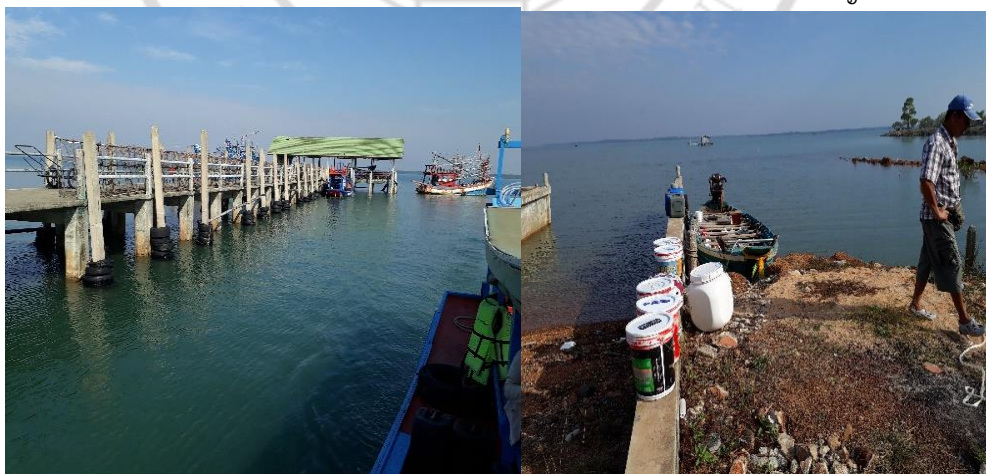
จากตารางที่ 4.13 ข้อมูลรายได้จากการจำหน่ายสินค้าที่ทำประมงพื้นบ้านแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ชาวประมงพื้นบ้านมีรายได้อยู่ระหว่าง 500 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมา คือ มีรายได้ต่ำกว่า 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.77 มีรายได้อยู่ระหว่าง 1,000 – 2,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 14.74 มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,000 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.36 และมีรายได้มากกว่า 5,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.45 ตามลำดับ

4.2.2.4 การจัดเก็บวัตถุดิบสินค้าประมงพื้นบ้าน

วิธีการจัดเก็บวัตถุดิบสินค้าประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีและตราดที่นิยมกันส่วนใหญ่ ได้แก่ เก็บกันเองเก็บไว้ในกระชัง ชั่งกระชังร้อย จับมาแล้วขายเลยเชือกฟางมัดปู กุ้งใส่ใต้ท้องเรือ แข่ง แข็ง แข่งน้ำขังไว้ แข่งน้ำแข็ง แข็งใส่กล่องโฟม ตองน้ำแข็ง ใส่ตู้แช่ ใส่ถังแช่น้ำแข็ง ปูขังใส่ถุง / ปลาแช่ น้ำแข็งโฟม ใส่ตู้เย็นเก็บรักษา ใส่ตะกร้า ใส่ตู้แช่แข็ง ใส่ถังน้ำแข็งเพื่อนอกปลา ใส่ถุงและเอาน้ำแข็ง กลบในกล่องโฟม และใส่ตู้ห้องเย็น เป็นต้น

4.2.2.5 การขนส่งลำเรียงวัตถุดิบสินค้าประมง

ลักษณะการขนส่งลำเรียงวัตถุดิบสินค้าประมงของประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีและตราด ส่วนใหญ่หลังจากออกเรือทำการประมงจับสินค้าได้แล้วก็จะมีการลำเรียงโดยเรือเป็นส่วนใหญ่เข้า เทียบท่าที่บ้านและท่าเทียบเรือชุมชนเป็นส่วนใหญ่ เก็บสินค้าใส่พาชนะที่เตรียมไว้เช่น ถัง กล่องโฟม โดยทำการขนส่งต่อให้กับลูกค้าโดยตรง พ่อค้าคนกลาง และนำส่งร้านอาหาร ร้านค้า ตลาดชุมชน ที่อยู่ใกล้โดยใช้พาหนะรถยนต์ จักรยานยนต์ ซาล้าง และจักรยานยนต์ เป็นส่วนใหญ่

ภาพที่ 4.4 ลักษณะการขนส่งลำเรียงวัตถุดิบสินค้าประมงของประมงพื้นบ้าน

4.2.2.6 กระบวนการผลิตสินค้า

ตารางที่ 4.14 ข้อมูลกระบวนการผลิตด้วยวิธีการเลี้ยงสัตว์น้ำ (N=285)

การเลี้ยงสัตว์น้ำประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
กุ้ง ปู ปลา	36	12.63
ปลากระพง	6	2.11
ปลากะตัก	8	2.81
ปลาเก๋า	3	1.05
หอย	8	2.81
หอยกาบ	17	5.96
หอยนางรม	12	4.21
ไม่ได้เลี้ยงจับจากทะเล	195	68.42
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.14 การเลี้ยงสัตว์น้ำประมงพื้นบ้าน ส่วนใหญ่ไม่ได้เลี้ยงโดยใช้วิธีการจับจากทะเล คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมาเป็นการเลี้ยง กุ้ง ปู และปลา คิดเป็นร้อยละ 12.63 เลี้ยงหอยกาบ ร้อยละ 5.96 เลี้ยงหอยนางรม คิดเป็นร้อยละ 4.21 เลี้ยงปลากะตักและหอย คิดเป็นร้อยละ 2.81 เท่ากัน เลี้ยงปลากระพง คิดเป็นร้อยละ 2.11 และเลี้ยงปลาเก๋า คิดเป็นร้อยละ 1.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ข้อมูลวิธีการเลี้ยงสัตว์น้ำ (N=285)

การเลี้ยงสัตว์น้ำประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ทำเป็นอวนแพเลี้ยงตามฝั่ง	25	8.77
โครงการธนาคารปู	7	2.46
โครงการธนาคารปลา	8	2.81
เลี้ยงในกระชัง	35	12.28
เลี้ยงในบ่อดิน	15	5.26
ไม่ได้เลี้ยงจับจากทะเล	195	68.42
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.15 วิธีการเลี้ยงสัตว์น้ำประมงพื้นบ้าน ส่วนใหญ่ไม่ได้เลี้ยงโดยใช้วิธีการจับจากทะเล คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมาคือเลี้ยงในกระชัง คิดเป็นร้อยละ 12.28 เลี้ยงโดยทำเป็นอวนแพเลี้ยงตามชายฝั่ง คิดเป็นร้อยละ 8.77 เลี้ยงในบ่อดิน คิดเป็นร้อยละ 5.26 เลี้ยงในโครงการธนาคารปลา คิดเป็นร้อยละ 2.81 และเลี้ยงในโครงการธนาคารปู คิดเป็นร้อยละ 2.46 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.5 วิธีการเลี้ยงหอย ปลา ปู ของประมงพื้นบ้าน

ตารางที่ 4.16 ข้อมูลช่วงฤดูกาลการจับสัตว์น้ำ (N=285)

ช่วงฤดูกาลที่ทำการจับสัตว์น้ำประมง	จำนวน	ร้อยละ
จับตลอดทั้งปี	39	13.68
ช่วงไม่ใช่หน้ามรสุม	88	30.88
ฤดูฝน	75	26.32
ฤดูหนาว	28	9.82
ฤดูร้อน	10	3.51
เดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม	10	3.51
เดือนตุลาคม - พฤษภาคม	14	4.91
ไม่ได้จับ	21	7.37
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.16 ช่วงฤดูกาลการจับสัตว์น้ำที่ชาวประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ที่ทำการจับสัตว์น้ำประมง จะจับในช่วงไม่ใช่หน้ามรสุม คิดเป็นร้อยละ 30.88 รองลงมาคือ ฤดูฝน คิดเป็นร้อยละ 26.32 จับตลอดทั้งปี คิดเป็นร้อยละ 13.68 ฤดูหนาว คิดเป็นร้อยละ 9.82 ไม่ได้ทำการจับ คิดเป็นร้อยละ 7.37 จับช่วงเดือนตุลาคม - พฤษภาคม คิดเป็นร้อยละ 4.91 จับในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม และฤดูร้อน คิดเป็นร้อยละ 3.51 เท่ากัน

4.2.2.7 วิธีการรักษาเครื่องมือการทำประมง

วิธีการรักษาเครื่องมือการทำประมงของประมงพื้นบ้าน พอสรุปวิธีการได้ดังนี้ คือ 1 ปี ทำการปรับปรุง 1 ครั้งแล้วเก็บรักษาให้เรียบร้อย เก็บอวนขึ้นมาซักทำความสะอาด คอยดูแลเอาขึ้นมาซ่อม จ้างคนซ่อม เช็ด ล้าง ใช้การหว่านอวน ซ่อมแซมเวลาอวนขาด ซื่ออวนใหม่ เมื่อหมดสภาพดูแลอย่างดี ตรวจสอบเครื่องมือบ่อย ๆ ต้องดูแลเองทุกวันถึงเวลาก็เปลี่ยน ถึงเวลาประมาณ 3 เดือนต้องนำเรือเข้าท่าสีใหม่ทำความสะอาด ทำความสะอาด 2-3 ครั้ง/1 เดือน นำมาซักทำความสะอาด ผึ่งราว พึ่งก่อนค่อยซ่อม ไม่ให้โดนแดดมากไป เย็บอวน รักษาเมื่อมีความเสียหายล้างทำความสะอาด ล้างน้ำจืด เวลาไม่ได้ใช้ก็นำไปซักเก็บไว้ อวน เก็บในที่ร่ม อวนขาดเย็บปะ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.17 ข้อมูลการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือด้วยความรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน (N=285)

การซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือด้วยความรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
จ้างคนในชุมชน	39	13.68
จ้างช่างและทำเอง	59	20.71
ซ่อมเองโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	183	64.21
ไม่ระบุ	4	1.40
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.17 การซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือด้วยความรู้ภูมิปัญญาชาวบ้านของชาวประมงส่วนใหญ่มีการดูแลรักษาโดยการซ่อมเองโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 64.21 รองลงมาคือจ้างช่างและทำเอง คิดเป็นร้อยละ 20.71 จ้างคนในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 13.68 และไม่ระบุวิธีการซ่อมบำรุง คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับ

4.2.2.8 การเคลื่อนย้ายสินค้าออกจำหน่าย

ส่วนใหญ่จะจับเสร็จนำมาขายสด ๆ มีส่วนน้อยที่นำสินค้ามาทำการแปรรูปสัตว์น้ำที่จับ ชาวประมงพื้นบ้านได้มีการทำการปรุงและแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม ในประเภทปลา กุ้งแห้ง โดยเริ่มต้นนำสินค้ามาทำแช่แข็งไว้เพื่อรักษาคุณภาพ แช่ถึงน้ำแข็ง ต้มแล้วตาก ทำการตากปลา แล้วนำมาทำการแปรรูปเป็นปลาเค็ม กะปิ กุ้งแห้ง ปลาแดดเดียว หมักซอส ซึ่งทำให้มีรายได้จากการขายปลาเค็มได้ตัวละตัวละ 100 บาท รายได้จากการขายกุ้งแห้ง ได้ในราคา กิโลกรัมละ 800-1200 บาท เป็นต้น

สินค้าที่นำแปรรูปหลัก ๆ คือ กุ้ง ปลา และเคย โดยนำมาแปรรูปเป็นสินค้าประเภท ปลาเค็ม กุ้งแห้ง กะปิ

การบรรจุภัณฑ์ส่วนใหญ่จะไม่ใช้การบรรจุภัณฑ์ เพราะจับมาแล้วขายสด ส่วนสินค้าที่ต้องขายต่อจะใช้บรรจุภัณฑ์แบบง่ายคือใส่ถุงขายปลีก ใส่ตะกร้า ใส่ตู้/ถัง ใส่ถังโฟม ถังใส่น้ำแข็ง ส่วนปูม้าต้มแล้วแกะเนื้อขาย เป็นต้น

4.2.2.9 การตลาดและการขาย

ตารางที่ 4.18 ข้อมูล Product อาหารทะเลสด (N=285)

Product อาหารทะเลสด	จำนวน	ร้อยละ
ปูม้า หอยนางรม	3	1.05
กุ้ง	2	0.70
กุ้ง ปลา	32	11.23
กุ้ง ปลา ปู	4	1.40
กุ้ง ปู ปลา	58	20.35
กุ้ง หอย	4	1.40
กุ้ง หอย ปลา	3	1.05
กุ้ง หอย ปู ปลา	27	9.47
กุ้ง,ปูม้า	4	1.40
ปลา	4	1.40
ปลา หอย	9	3.16
ปลา กุ้ง ปลาหมึก หอย	4	1.40
ปลา ปู	19	6.67
ปลากระบอก	1	0.35
ปลากระตัก	11	3.86
ปลากระตัก ปลาหมึก	8	2.81
ปลากระตัก ปลาเห็ดโคลน แมงกะพรุน	3	1.05
ปลากระตัก ปู กุ้ง	2	0.70
ปลากระตัก ปูม้า	3	1.05
ปลากระตัก แมงกะพรุน	7	2.46
ปลากระตัก ปลาหมึก	2	0.70
ปลาเก๋า ปลากระพง	3	1.05
ปลาทุ ปลาไค้ ปลาอินทรี	2	0.70
ปลาทุ ปลาไค้ อินทรี	1	0.35
ปลาทุ ปลาอินทรี	2	0.70
ปลาน้ำตื้น	2	0.70
ปลาเล็กน้อย	1	0.35
ปลาเล็กน้อย หอยนางรม	2	0.70
ปลาเห็ดโคลน	3	1.05
ปลาหมึก	2	0.70
ปลาหมึก เคย	1	0.35
ปลาเห็ดโคลน หมึก	7	2.46

Product อาหารทะเลสด	จำนวน	ร้อยละ
ปู	7	2.46
ปูม้า	6	2.11
ปูม้า ปลาน้ำตื้น	3	1.05
ปูม้า ปูดำ	1	0.35
ปูม้า ปูดำ กุ้ง	4	1.40
ปูม้า ปูทะเล ปลาเห็ดโคลน	1	0.35
ไม่แน่นอน	29	9.47
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.18 สินค้าที่เป็นอาหารทะเลสดที่ชาวประมงพื้นบ้านจับได้ส่วนใหญ่เป็น กุ้ง ปู ปลา คิดเป็นร้อยละ 20.35 กุ้ง ปลา คิดเป็นร้อยละ 11.23 ไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 9.47 กุ้ง หอย ปู ปลา คิดเป็นร้อยละ 9.47 ปลา ปู คิดเป็นร้อยละ 6.67 ปลากะตัก คิดเป็นร้อยละ 3.86 ปลา หอย คิดเป็นร้อยละ 3.16 ปลากะตัก ปลาหมึก คิดเป็นร้อยละ 2.81 ปู,ปลากะตัก แมงกะพรุน ,และปลาเห็ดโคลน หมึก คิดเป็นร้อยละ 2.46 เท่ากัน ปูม้า คิดเป็นร้อยละ 2.11 ปูม้า ปูดำ กุ้ง,กุ้ง ปลา ปู,กุ้ง หอย,กุ้ง,ปูม้า.และปลา คิดเป็นร้อยละ 1.40 เท่ากันและ ปลา กุ้ง ปลาหมึก หอย คิดเป็น ร้อยละ 1.40 เท่ากัน กุ้ง หอย ปลา,ปูม้า หอยนางรม,ปลาเก๋า ปลากะพง,ปลากะตัก ปูม้า,ปลากะตัก ปลาเห็ดโคลน แมงกะพรุน ,ปลาเห็ดโคลน และปูม้า ปลาน้ำตื้น คิดเป็นร้อยละ 1.05 เท่ากัน ปลา กะตัก ปู กุ้ง,กุ้ง,ปลากะตัก ปลาหมึก,ปลาหู ปลาโค้ก ปลาอินทรี,ปลาน้ำตื้น,ปลาหมึก,ปลาเล็กน้อย หอยนางรม,และปลาหู ปลาอินทรี คิดเป็นร้อยละ 0.70 เท่ากัน ปลากะบอก,ปลาหู ปลาโค้ก อินทรี,ปลาเล็กน้อย,ปลาหมึก เคย,ปูม้า ปูดำ,และปูม้า ปูทะเล ปลาเห็ดโคลน คิดเป็นร้อยละ 0.35 เท่ากัน

ภาพที่ 4.6 การจับอาหารทะเลสดของประมงพื้นบ้าน

ตารางที่ 4.19 ข้อมูล Product อาหารแปรรูป (N=285)

Product อาหารทะเลแปรรูป	จำนวน	ร้อยละ
กะปิ กุ้งแห้ง ปลาเค็ม	2	0.70
กุ้งตากแห้ง	32	11.23
กุ้งตากแห้ง ปลาเค็ม	55	19.30
กุ้งตากแห้ง ปลาเค็ม กะปิ	1	0.35
ปลา กุ้ง หมึก หอย	1	0.35
ปลากะตัก	15	5.26
ปลากะตักแห้ง ปลาหมึกแห้ง	2	0.70
ปลาเค็ม	10	3.51
ปูแกะ	1	0.35
ปูดำดองเค็ม	2	0.70
หอย ปลา	1	0.35
ไม่ได้แปรรูป	163	57.19
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.19 สินค้าที่เป็นอาหารทะเลแปรรูปที่ชาวประมงพื้นบ้านได้นำเอาสัตว์น้ำที่จับได้มาทำการแปรรูปก่อนขายในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่วนใหญ่ไม่ได้แปรรูปจับได้ขายต่อเลย คิดเป็นร้อยละ 57.19 กุ้งตากแห้ง ปลาเค็ม คิดเป็นร้อยละ 19.30 กุ้งตากแห้ง คิดเป็นร้อยละ 11.23 ปลากะตัก คิดเป็นร้อยละ 5.26 ปลาเค็ม คิดเป็นร้อยละ 3.51 กะปิ กุ้งแห้ง ปลาเค็ม,ปูดำดองเค็ม ,และปลากะตักแห้ง ปลาหมึกแห้ง คิดเป็นร้อยละ 0.70 กุ้งตากแห้ง ปลาเค็ม กะปิ,ปลา กุ้ง หมึก หอย,ปูแกะ,และหอย ปลา คิดเป็นร้อยละ 0.35 เท่ากัน

ตารางที่ 4.20 ข้อมูลราคาสินค้าที่เป็นอาหารทะเลสด (N=285)

ประเภทอาหารทะเลสด	ราคาที่ชาวประมงขาย กิโลกรัมละ (บาท)	หมายเหตุ
หมึก	200-300 บาท/กก	ประมงพื้นบ้านชุมชน ปากน้ำกระแจะ จังหวัดจันทบุรี
ปลาเห็ดโคลน	300-400 บาท/กก.	
กุ้งตามขนาด	150- 300 บาท/กก.	
ปลากะบอก	60-120 บาท/กก	
กุ้งดำ	600 บาท/กก.	
ปู หมึกขนาดเล็ก	200 บาท/กก. 180 บาท/กก.	
หมึก	200-300 บาท/กก	ประมงพื้นบ้านไม่รู้ต จังหวัดตราด
ปลาเห็ดโคลน	300-400 บาท/กก.	
ปลาเก๋า	220 บาท/กก.	

ประเภทอาหารทะเลสด	ราคาที่ชาวประมงขาย กิโลกรัมละ (บาท)	หมายเหตุ
ปูม้า	140 บาท/กก.	ประมงพื้นแหลม โป๊ะเปรี๊ดในบ้านไม้รูด จังหวัดตราด
ปลากระบอก	70-100 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้านชุมชน บ้านท่าแฉลบ จังหวัด จันทบุรี
ปลาเก๋า	220 บาท/กก.	
ปูม้า	150-200 บาท/กก.	
ปูทะเล	300-700 บาท/กก.	
ปลาเห็ดโคลน	120-150 บาท/กก.	
ปลาเก๋า	300บาท/กก.	
ปลากะพง	170บาท/กก.	
ปูดำ	200-700 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้านชุมชน บ้าน บางชัน จังหวัด จันทบุรี
กุ้ง	60 บาท/กก.	
ปู	500 บาท/กก.	
หอยแครง	120 บาท/กก.	
กุ้งกุลาดำ	720 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้านชุมชน บ้านปากน้ำแหลมหนู จังหวัดจันทบุรี
ปลากะตัก	26 บาท/กก.	
ปูม้า	300 บาท/กก.	
ปูม้า	300-400 บาท/กก.	
ปลาน้ำตื้น	300 บาท/กก.	
ปลาเห็ดโคลน	300 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้านชุมชน บ้านปากน้ำแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี
ปลาหมึก	200-300 บาท/กก.	
ปลาเห็ดโคลน	300-400 บาท/กก.	
กุ้งกลาง	150 บาท/กก.	
ปลากระบอก	120 บาท/กก.	
กุ้งดำ	600 บาท/กก.	
ปู	200 บาท/กก.	
หมึก	200-300 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้าน น้ำเขียว จังหวัดตราด
ปลาเห็ดโคลน	300-400 บาท/กก.	
ปลาเก๋า	220 บาท/กก.	

ข้อมูลสำรวจ ณ เดือนพฤษภาคม 2561 – มกราคม 2562 คณะวิจัย

ตารางที่ 4.21 ข้อมูลราคาสินค้าที่เป็นอาหารทะเลแปรรูป (N=285)

ประเภทอาหารทะเลแปรรูป	ราคาที่ชาวประมงขาย กิโลกรัมละ (บาท)	หมายเหตุ
ปลาเค็ม	200 บาท/กก	ประมงพื้นบ้านชุมชน
กุ้งแห้ง	190 บาท/กก.	ปากน้ำกระแจะ
กะปิ	120 บาท/กก.	จังหวัดจันทบุรี
ปลาเค็ม	200 บาท/กก	ประมงพื้นบ้านไม้รูด
ปลาแห้ง	160 บาท/กก.	จังหวัดตราด
ปลาแห้ง	140 บาท/กก.	ประมงพื้นแหลม โป๊ะเปร็ดในบ้านไม้รูด จังหวัดตราด
ปูแกะเนื้อ	800 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้านชุมชน บ้านท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี
กุ้งแห้ง	800-1,300 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้านชุมชน
ปลาเค็ม	ตัวละ 100	บ้านบางชัน จังหวัดจันทบุรี
ปลากะตักตากแห้ง	250 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้านชุมชน
ปลาตากแห้ง	120 บาท/กก.	บ้านปากน้ำแฉมหนู จังหวัดจันทบุรี
ปลาเค็ม	200 บาท/กก.	ประมงพื้นบ้านชุมชน
กุ้งแห้ง	190 บาท/กก.	บ้านปากน้ำแหลมสิงห์
กะปิ	120 บาท/กก.	จังหวัดจันทบุรี
ปลาเค็ม	200 บาท/กก	ประมงพื้นบ้าน
ปลาแห้ง	160 บาท/กก.	น้ำเชี่ยว จังหวัดตราด

ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม 2561 – มกราคม 2562 คณะวิจัย

ตารางที่ 4.22 ข้อมูลการตั้งราคาขายสินค้าอาหารทะเลของประมงพื้นบ้าน (N=285)

การตั้งราคาขายสินค้าของประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งราคาเองตามราคาตลาด	37	12.98
พ่อค้าคนกลางเป็นคนกำหนด	203	71.23
ราคาต้นทุนตลอดจนขายตามราคาตลาด	45	15.79
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.22 การตั้งราคาขายสินค้าอาหารทะเลของชาวประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ราคาจะเป็นพ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 71.23 รองลงมาคือชาวประมงพื้นบ้านคิดราคาตามต้นทุนตลอดจนขายตามราคาตลาด คิดเป็นร้อยละ 15.79 และตั้งราคาเองตามราคาตลาด คิดเป็นร้อยละ 12.98 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ข้อมูลแหล่งจำหน่ายสินค้าอาหารทะเลของประมงพื้นบ้าน (N=285)

แหล่งจำหน่ายของประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ขายที่ด้วยตนเองโดยตรง	60	21.05
ขายส่งให้พ่อค้าคนกลาง	90	31.58
ขายให้ธุรกิจชุมชนในหมู่บ้าน	135	47.37
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.23 แหล่งจำหน่ายสินค้าอาหารทะเลของประมงพื้นบ้าน ส่วนใหญ่ชาวประมงพื้นบ้านขายให้ธุรกิจชุมชนในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.37 ขายส่งให้พ่อค้าคนกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.58 และขายที่ด้วยตนเองโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 21.05

ตารางที่ 4.24 ข้อมูลเปอร์เซ็นต์สัดส่วนการขายจำหน่ายสินค้าให้กับธุรกิจชุมชน (N=135)

เปอร์เซ็นต์สัดส่วนการขายจำหน่ายสินค้าให้กับธุรกิจชุมชน	จำนวน	% สัดส่วนการขาย
ร้านอาหารในชุมชน	49	36.30
โฮมสเตย์ รีสอร์ท โรงแรม ในชุมชน	46	34.07
ร้านค้าชุมชน	8	5.93
ตลาดสดชุมชน	32	23.70
รวม	135	100.00

จากตาราง 4.24 เปอร์เซนต์สัดส่วนการขายจำหน่ายสินค้าให้กับแหล่งธุรกิจชุมชน ส่วนใหญ่ประมงพื้นบ้านนำสินค้าไปจำหน่ายให้ร้านอาหารในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 36.30 โฮมสเตย์ รีสอร์ท โรงแรม ในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 34.07 ตลาดสดชุมชน คิดเป็นร้อยละ 23.70 และร้านค้าชุมชน คิดเป็นร้อยละ 5.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 ข้อมูลการส่งเสริมการขายสินค้าของประมงพื้นบ้าน (N=285)

การส่งเสริมการขายสินค้าของประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
แถมมอบ แพ้คเกจเหมารวม	5	1.75
ลดราคา แถมปริมาณ	85	34.04
ลูกค้าจะจำจะมีลดบ้าง	7	2.46
ส่วนมากจะลดราคาโดยการตัดเศษ	90	31.58
ไม่ได้มีส่วนลดกับลูกค้าซื้อ	86	30.18
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4.25 การส่งเสริมการขายสินค้าของประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่จะลดราคาโดยการตัดเศษเงิน คิดเป็นร้อยละ 31.58 ไม่ได้มีส่วนลดกับลูกค้าซื้อ คิดเป็นร้อยละ 30.18 ลดราคาแถมปริมาณ คิดเป็นร้อยละ 34.04 ลูกค้าจะจำจะมีลดบ้าง คิดเป็นร้อยละ 2.46 และมีการแถมมอบตามแพ้คเกจเหมารวม คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ข้อมูลการบริการโดยการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารการทำการค้าของประมงพื้นบ้าน (N=285)

การบริการโดยการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารการทำการค้าของประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
facebook	25	8.77
Line	9	3.16
โทรศัพท์มือถือ	109	38.25
โทรศัพท์มือถือ, Line, Facebook	63	22.11
ไม่ได้ระบุ	79	27.72
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.26 การบริการโดยการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารการทำการค้าของประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือ คิดเป็นร้อยละ 38.25 ไม่ได้ระบุ คิดเป็นร้อยละ 27.72 โทรศัพท์มือถือ, Line, Facebook คิดเป็นร้อยละ 22.11 Facebook คิดเป็นร้อยละ 8.77 และ Line คิดเป็นร้อยละ 3.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 ข้อมูลวิธีการการบริการส่งสินค้าด้วยตนเองของประมงพื้นบ้าน (N=285)

วิธีการการบริการส่งสินค้าด้วยตนเองของประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ขายแถวท่าเทียบเรือ	8	2.81
ขายให้ผู้ซื้อหรือพ่อค้ามารับ	54	18.95
ส่งไปรษณีย์	8	2.81
ส่งรถตู้	12	4.21
ส่งสินค้าด้วยตนเอง	154	54.04
ไม่ระบุ	49	17.19
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.27 วิธีการการบริการส่งสินค้าด้วยตนเองของประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ส่งสินค้าด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 54.04 ผู้ซื้อหรือพ่อค้ามารับ คิดเป็นร้อยละ 18.95 ไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ 17.19 ส่งรถตู้ คิดเป็นร้อยละ 4.21 ขายแถวท่าเทียบเรือและส่งไปรษณีย์ คิดเป็นร้อยละ 2.81 เท่ากันตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 ข้อมูลการบริการการขายให้ผู้มารับสินค้าของประมงพื้นบ้าน (N=285)

การบริการการขายให้ผู้มารับสินค้า	จำนวน	ร้อยละ
ขายหน้าบ้าน	8	2.81
คัดขนาดเพื่อเตรียมการส่งมอบ	39	13.68
บริการส่งถึงที่	46	16.14
รวบรวมสินค้าให้พร้อมเพื่อให้พ่อค้าคนกลางมารับ	109	38.25
อำนวยความสะดวกสถานที่จอดรถ	2	0.70
พ่อค้าเลือกขนาดสินค้าเอง	29	10.18
ไม่ระบุ	52	18.25
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.28 การบริการการขายให้ผู้มารับสินค้าส่วนใหญ่รวบรวมสินค้าให้พร้อมเพื่อให้พ่อค้าคนกลางมารับ คิดเป็นร้อยละ 38.25 ไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ 18.25 บริการส่งถึงที่ คิดเป็นร้อยละ 16.14 คัดขนาดเพื่อเตรียมการส่งมอบ คิดเป็นร้อยละ 13.68 พ่อค้าเลือกขนาดสินค้าเอง คิดเป็นร้อยละ 10.18 ขายหน้าบ้าน คิดเป็นร้อยละ 2.81 และอำนวยความสะดวกสถานที่จอดรถ คิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 ข้อมูลการเข้าถึงสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกของประมงพื้นบ้าน

กลุ่มตัวอย่างประมงพื้นบ้าน	ป้ายบอกชุมชน		ถนนคอนกรีต/ ลาดยาง		ไฟฟ้า		ท่าเทียบเรือ ส่วนตัว		ท่าเทียบเรือ ชุมชน		สะพานเดิน เข้าท่าเรือ		บริเวณจอด รถ		บริเวณรวบรวม สินค้า	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ประมงพื้นบ้าน ตำบลบางชัน	✓		✓		✓		✓		✓	เกาะ จิก	✓		✓			✓
ประมงพื้นบ้านปากน้ำกระแจะ	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓	
กลุ่มประมงพื้นบ้านเกาะแมว	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓	
กลุ่มประมงพื้นบ้านท่าแฉลบ	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓	
กลุ่มประมงพื้นบ้านจำวหลาว	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓	
กลุ่มประมงพื้นบ้านตำบลไม้รุต	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓			✓
กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านท้ายเขา	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓			✓
กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านน้ำเขียว ม 1	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓			☐ ✓
กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านน้ำเขียว ม 3	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓			☐ ✓
กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านแหลม โปีะ หมู่ 1	✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓			☐ ✓

ตารางที่ 4.30 ข้อมูลการบริการหลังการขายและการรับประกันสินค้าของประมงพื้นบ้าน
(N=285)

การบริการหลังการขายและการรับประกันสินค้า ของประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
บริการขายโดยรับประกันความสดของสินค้า	172	60.35
ถ้าสินค้าไม่สดก็สามารถนำมาคืนได้	39	13.68
สามารถเปลี่ยนขนาดสินค้าได้	10	3.51
ไม่ระบุ	64	22.46
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.30 การบริการหลังการขายและการรับประกันสินค้าของประมงพื้นบ้าน ส่วนใหญ่มีบริการขายโดยรับประกันความสดของสินค้า คิดเป็นร้อยละ 60.35 รองลงมาไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ 22.46 ถ้าสินค้าไม่สดก็สามารถนำมาคืนได้ คิดเป็นร้อยละ 13.68 และสามารถเปลี่ยนขนาดสินค้าได้ คิดเป็นร้อยละ 3.51 ตามลำดับ

4.2.3 การทำประมงพื้นบ้านเกี่ยวข้องกับกิจกรรมสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานธุรกิจ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และการจัดซื้อ

4.2.3.1 โครงสร้างพื้นฐานธุรกิจ

ตารางที่ 4.31 ข้อมูลมีท่าเทียบเรือเป็นของตัวเองของประมงพื้นบ้าน (N=285)

มีท่าเทียบเรือเป็นของตัวเองของประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
มีท่าเทียบเรือเป็นของตัวเอง	110	38.60
มีท่าเทียบเรือเป็นของส่วนรวม	14	4.91
มีท่าเทียบเรือเป็นของหลวง	51	17.89
เป็นสะพานปลา	8	2.81
ไม่มี	62	21.75
ไม่ระบุ	40	14.04
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.31 โครงสร้างพื้นฐานของประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีท่าเทียบเรือเป็นของตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 38.60 ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 21.75 มีท่าเทียบเรือเป็นของหลวง คิดเป็นร้อยละ 17.89 ไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ 14.04 มีท่าเทียบเรือเป็นของส่วนรวม คิดเป็นร้อยละ 4.91 และเป็นสะพานปลา คิดเป็นร้อยละ 2.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 ข้อมูลมีโปะที่แข็งแรงปลอดภัยต่อชีวิตและการประกอบอาชีพเป็นของตนเอง (N=285)

มีโปะที่แข็งแรง ปลอดภัยต่อชีวิตและการประกอบอาชีพเป็นของตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
มีสภาพแข็งแรงและปลอดภัย	202	70.88
ไม่มี	83	29.12
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.32 โครงสร้างพื้นฐานของประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีโปะที่แข็งแรง ปลอดภัยต่อชีวิตและการประกอบอาชีพเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 70.88 และไม่มี คิดเป็นร้อยละ 29.12

ตารางที่ 4.33 ข้อมูลมีสถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ห้องรวบรวม,จัดเก็บ สถานที่การแปรรูปที่มีความพร้อม (N=285)

มีสถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ห้องรวบรวมจัดเก็บ สถานที่การแปรรูปที่มีความพร้อม	จำนวน	ร้อยละ
มีความพร้อม	181	63.51
ไม่มี	104	36.49
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.33 โครงสร้างพื้นฐานของประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีสถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ห้องรวบรวมจัดเก็บ สถานที่การแปรรูปที่มีความพร้อม คิดเป็นร้อยละ 63.51 และไม่มี คิดเป็นร้อยละ 36.49

4.2.3.2 การบัญชี/การเงิน

ตารางที่ 4.34 ข้อมูลการทำการบันทึกบัญชีรายรับรายจ่ายในครัวเรือน (N=285)

การทำการบันทึกบัญชีรายรับรายจ่ายในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
มีการทำบัญชีครัวเรือน	124	43.51
ไม่ได้ทำ	161	56.49
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.34 โครงสร้างพื้นฐานการทำการบันทึกบัญชีรายรับรายจ่ายในครัวเรือนของ
 ประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ไม่ได้จัดทำบัญชีครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 56.49 และมีการทำบัญชีครัวเรือน
 คิดเป็น ร้อยละ 43.51

ตารางที่ 4.35 ข้อมูลการใช้เงินส่วนตัวในการประกอบอาชีพในการทำประมงพื้นบ้าน (N=285)

การใช้เงินส่วนตัวในการประกอบอาชีพใน การทำประมงพื้นบ้าน(สัดส่วน%)	จำนวน	ร้อยละ
100%	87	30.53
90%	4	3.16
80%	25	8.77
70%	9	3.16
60%	1	0.35
50%	39	13.68
40%	6	2.11
30%	4	1.40
20%	4	1.40
10%	4	1.40
5%	6	2.11
ไม่ตอบ	91	31.93
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.35 โครงสร้างพื้นฐานการใช้เงินส่วนตัวในการประกอบอาชีพในการทำประมง
 พื้นบ้านส่วนใหญ่ไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 31.93 ใช้เงินส่วนตัว 100% คิดเป็นร้อยละ 30.53 ใช้เงิน
 ส่วนตัว 50% คิดเป็นร้อยละ 13.68 ใช้เงินส่วนตัว 80% คิดเป็นร้อยละ 8.77 ใช้เงินส่วนตัว 90%
 คิดเป็นร้อยละ 3.16 และใช้เงินส่วนตัว 70% คิดเป็นร้อยละ 3.16 ใช้เงินส่วนตัว 40% คิดเป็นร้อยละ
 และใช้เงินส่วนตัว 5% คิดเป็นร้อยละ 2.11 เท่ากัน ใช้เงินส่วนตัว 30% คิดเป็นร้อยละ 20%
 คิดเป็นร้อยละ และ ใช้เงินส่วนตัว 10%คิดเป็นร้อยละ 1.40 เท่ากัน และใช้เงินส่วนตัว 60% คิดเป็น
 ร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 ข้อมูลกั๊ยืมจากกองทุนชุมชนในการประกอบอาชีพในการทำประมงพื้นบ้าน
(N=285)

กั๊ยืมจากกองทุนชุมชนในการประกอบอาชีพ ในการทำประมงพื้นบ้าน(สัดส่วน%)	จำนวน	ร้อยละ
100%	2	0.70
70%	4	1.40
60%	1	0.35
50%	28	9.82
35%	4	1.40
30%	15	5.26
25%	10	3.51
20%	13	4.56
10%	2	0.70
5%	59	20.70
ไม่ได้กั๊ยืม	147	51.58
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.36 โครงสร้างพื้นฐานการกั๊ยืมจากกองทุนชุมชนในการประกอบอาชีพการทำประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ไม่ได้กั๊ยืม คิดเป็นร้อยละ 51.58 กั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 5% คิดเป็นร้อยละ 20.70 กั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 50% คิดเป็นร้อยละ 9.82 กั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 30% คิดเป็นร้อยละ 5.26 กั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 20% คิดเป็นร้อยละ 4.56 กั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 25% คิดเป็นร้อยละ 3.51 กั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 35% คิดเป็นร้อยละ และ กั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 70% คิดเป็นร้อยละ 1.40 เท่ากัน กั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 100% คิดเป็นร้อยละ และกั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 10% คิดเป็นร้อยละ 0.70 เท่ากัน และกั๊ยืมจากกองทุนชุมชน 60% คิดเป็นร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.37 ข้อมูลกู้ยืมจากสถาบันการเงินในการประกอบอาชีพในการทำประมงพื้นบ้าน
(N=285)

กู้ยืมจากสถาบันการเงินในการประกอบอาชีพ ในการทำประมงพื้นบ้าน(สัดส่วน%)	จำนวน	ร้อยละ
100%	1	0.35
70%	2	0.70
65%	4	1.40
50%	3	1.05
40%	2	0.70
30%	3	1.05
25%	4	1.40
20%	2	0.70
10%	2	0.70
5%	1	0.35
ไม่ได้กู้	261	91.58
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.37 โครงสร้างพื้นฐานกู้ยืมจากสถาบันการเงินในการประกอบอาชีพในการทำประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ ไม่ได้กู้ คิดเป็นร้อยละ 91.58 กู้ยืมจากสถาบันการเงิน 65% และ 25% คิดเป็นร้อยละ 1.40 เท่ากัน กู้ยืมจากสถาบันการเงิน 30% และ 50% คิดเป็นร้อยละ 1.05 เท่ากัน กู้ยืมจากสถาบันการเงิน 70% ,40%, 20% และ 10% คิดเป็นร้อยละ 0.70 เท่ากัน กู้ยืมจากสถาบันการเงิน 100% และ 5% คิดเป็นร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 ข้อมูลกู้ยืมเงินจากหนี้อะบบในการประกอบอาชีพในการทำประมงพื้นบ้าน
(N=285)

กู้ยืมเงินจากหนี้อะบบในการประกอบ อาชีพในการทำประมงพื้นบ้าน(สัดส่วน%)	จำนวน	ร้อยละ
50%	1	0.35
25%	6	2.11
20%	19	6.67
10%	4	1.40
ไม่ได้กู้	255	89.47
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.38 โครงสร้างพื้นฐานกู้ยืมเงินในระบบในการประกอบอาชีพในการทำประมง
 พื้นบ้านส่วนใหญ่ ไม่ได้กู้ คิดเป็นร้อยละ 89.47 รองลงมาคือกู้ยืมเงินในระบบ 20% คิดเป็นร้อยละ
 6.67 กู้ยืมเงินในระบบ 25% คิดเป็นร้อยละ 2.11 กู้ยืมเงินในระบบ 10% คิดเป็นร้อยละ 1.40 และ
 กู้ยืมเงินในระบบ 50% คิดเป็นร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 ข้อมูลกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน
 (N=285)

กฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานประกอบอาชีพ ประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือการจับสัตว์น้ำ	57	20.00
กฎหมายด้านการขึ้นทะเบียนจดอาชญาบัตรเรือ	54	18.95
กฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตรัศมีพื้นที่ ในการจับสัตว์น้ำ	51	17.89
กฎหมายเกี่ยวกับการจ้างแรงงานต่างด้าว	20	7.02
ไม่ได้รับผลกระทบ	103	36.14
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.39 กฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน
 ส่วนใหญ่ตอบว่าไม่ได้รับผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 36.14 รองลงมาคือกฎหมายเกี่ยวกับการ
 การใช้เครื่องมือการจับสัตว์น้ำ คิดเป็นร้อยละ 20.00 กฎหมายด้านการขึ้นทะเบียนจดอาชญาบัตร
 เรือ คิดเป็นร้อยละ 18.95 กฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตรัศมีพื้นที่ในการจับสัตว์น้ำ
 คิดเป็นร้อยละ 17.89 และกฎหมายเกี่ยวกับการจ้างแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 7.02 ตามลำดับ

4.2.3.3 การจัดการทรัพยากรมนุษย์

3.2.1 แรงงาน/การจ้างแรงงาน

ตารางที่ 4.40 ข้อมูลจำนวนแรงงานในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน
(N=285)

จำนวนแรงงานในการทำการประกอบอาชีพ ประมงพื้นบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	136	47.72
2 คน	84	29.47
3 คน	47	16.49
4 คน	14	4.91
5 คนขึ้นไป	4	1.40
รวม	285	100.00
จำนวนแรงงานคนไทย		
1 คน	43	15.09
2 คน	12	4.21
3 คน	42	14.74
4 คน	1	0.35
ไม่ได้จ้าง	187	65.61
รวม	285	100.00
จำนวนแรงงานต่างด้าว		
1 คน	34	11.93
2 คน	8	2.81
ไม่ได้จ้าง	243	85.26
รวม	285	100.00
แรงงานของท่านถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่		
ถูกต้อง	42	14.74
ไม่ได้จ้าง	243	85.26
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.40 จำนวนแรงงานในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน ส่วนใหญ่ตอบว่ามีแรงงานจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 47.72 รองลงมามีจำนวนแรงงาน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 29.47 มีจำนวนแรงงาน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 16.49 มีจำนวนแรงงาน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.91 และมีจำนวนแรงงาน 5 คนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับ

การจ้างแรงงานคนไทยในการทำประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ชาวประมงไม่ได้จ้าง คิดเป็นร้อยละ 15.09 รองลงมาคือจ้างแรงงานไทย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 15.09 จ้างแรงงานไทย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.74 จ้างแรงงานไทย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.21 และจ้างแรงงานไทย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

การจ้างแรงงานต่างด้าวในการทำประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ไม่ได้จ้างแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 85.26 จ้างแรงงานต่างด้าว 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.93 และจ้างแรงงานต่างด้าว 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.81

การจ้างแรงงานต่างด้าวในการทำประมงพื้นบ้านถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนใหญ่ไม่ได้จ้างแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 85.26 จ้างแรงงานต่างด้าวถูกต้องตามกฎหมาย 42 คน ถูกต้องตามกฎหมายทั้งหมด

ตารางที่ 4.41 ข้อมูลการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน (N=285)

การฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
มีการสอนงานและฝึกอบรม	66	23.16
ไม่มีการฝึกอบรม	219	76.84
รวม	285	100.00
ฝีมือแรงงาน		
เชี่ยวชาญมาก	22	7.72
เชี่ยวชาญปานกลาง	32	11.23
ไม่มีความเชี่ยวชาญ	93	32.63
ไม่ตอบ	138	48.42
รวม	285	100.00
จ่ายค่าตอบแทนรายวัน		
ค่าจ้างรายวัน 250 บาท	2	0.70
ค่าจ้างรายวัน 300 บาท	115	40.35
ค่าจ้างรายวัน 305 บาท	11	3.86
ค่าจ้างรายวัน 400 บาท	12	4.21
ไม่ได้จ้าง	145	50.88
รวม	285	100.00

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

การจ้างเป็นรายเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เที่ยวละ 200 บาท	6	2.11
เที่ยวละ 700-1000 บาท	2	0.70
เที่ยวละ 1000-2000 บาท	2	0.70
เที่ยวละ 10,000-15,000 บาท	2	0.70
ไม่ได้จ้างเป็นรายเที่ยว	273	95.79
รวม	285	100.00
การจ้างรายเดือน		
6,000 บาทต่อเดือน	2	0.70
9,000 บาทต่อเดือน	4	1.40
9,150 บาทต่อเดือน	4	1.40
9,500 บาทต่อเดือน	4	1.40
10,000 บาทต่อเดือน	2	0.70
ไม่ตอบ	269	94.39
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.41 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน ส่วนใหญ่ไม่มีการฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 76.84 และมีมีการการสอนงานและฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 23.16

ฝีมือหรือเชี่ยวชาญในการทำประมงของแรงงานส่วนใหญ่ไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 48.42 รองลงมาคือไม่มีความเชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 32.63 มีความเชี่ยวชาญในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11.23 และมีความเชี่ยวชาญในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 7.72 ตามลำดับ

อัตราค่าตอบแทนในการจ้างแรงงานทำประมงที่ค่าจ้างรายวันส่วนใหญ่ ไม่ได้จ้าง คิดเป็นร้อยละ 50.88 ค่าจ้างรายวัน 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.35 ค่าจ้างรายวัน 400 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.21 ค่าจ้างรายวัน 305 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.86 และค่าจ้างรายวัน 250 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

อัตราค่าตอบแทนในการจ้างแรงงานทำประมงที่ค่าจ้างรายเที่ยว ส่วนใหญ่ ไม่ได้จ้างเป็นรายเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 95.79 เที่ยวละ 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.11 เที่ยวละ 700-1000 บาท เที่ยวละ 1000-2000 บาท และเที่ยวละ 10,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.70 เท่ากันตามลำดับ

อัตราค่าตอบแทนในการจ้างแรงงานทำประมงที่ค่าจ้างรายเดือน ส่วนใหญ่ไม่ได้จ้างเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 94.39 รองลงมาคือมีการจ้างเป็นรายเดือน ๆ ละ 9,000 บาทต่อเดือน

9,150 บาทต่อเดือน และ 9,500 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 1.40 เท่ากัน และ 6,000 บาทต่อเดือน 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 0.70 เท่ากัน ตามลำดับ

4.2.3.3 เทคโนโลยีในการทำประมงพื้นบ้าน

องค์ความรู้/อุปกรณ์/ระบบเทคโนโลยี

ตารางที่ 4.42 ข้อมูลองค์ความรู้/อุปกรณ์/ระบบเทคโนโลยี ในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน (N=285)

การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบอาชีพ การทำประมง	จำนวน	ร้อยละ
มีการนำเทคโนโลยีมาใช้	190	66.67
ไม่ได้ใช้	95	33.33
รวม	285	100.00
อุปกรณ์และระบบเทคโนโลยี		
GPS	15	5.26
GPS/ซาวเตอร์	22	7.72
GPS/โทรศัพท์	16	5.61
โทรศัพท์มือถือ,เสาสัญญาณ	11	3.86
วิทยุสื่อสาร	3	1.05
โทรศัพท์มือถือ	64	22.46
ไม่ได้ใช้	154	54.04
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.42 องค์ความรู้/อุปกรณ์/ระบบเทคโนโลยี ในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ คิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่ได้ใช้ คิดเป็นร้อยละ 33.33

องค์ความรู้/อุปกรณ์/ระบบเทคโนโลยี ในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ คิดเป็นร้อยละ 54.04 มีอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ คิดเป็นร้อยละ 22.46 มีอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยี GPS/ซาวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 7.72 มีอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยี GPS/โทรศัพท์มือถือ คิดเป็นร้อยละ 5.61 มีอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยี GPS คิดเป็นร้อยละ 5.26 มีอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ,เสาสัญญาณ คิดเป็นร้อยละ 3.86 และวิทยุสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 1.05 ตามลำดับ

4.2.3.4 การจัดซื้อ

ตารางที่ 4.43 ข้อมูลการจัดซื้อ/จัดหาในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน (N=285)

สินค้าของท่านมีคุณสมบัติเหมาะสมกับความ ต้องการของผู้บริโภคและตลาด	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมมาก	190	66.67
เหมาะสมปานกลาง	54	18.95
ไม่แน่ใจ	41	14.39
รวม	285	100.00
สินค้าของท่านมีการจำหน่ายในช่วงเวลา ใดบ้าง		
ช่วงเวลาเช้า	127	44.56
ช่วงเวลาบ่าย	55	19.30
ช่วงเวลาค่ำ	45	15.79
เวลาไม่แน่นอนตามสะดวก	58	20.35
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.43 การจัดซื้อ/จัดหาในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน ชาวประมงพื้นบ้านมีสินค้าที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคและตลาดส่วนใหญ่ตอบว่าเหมาะสมมาก คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคิดว่าเหมาะสมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 18.95 และไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 14.39

ช่วงเวลาในการนำสินค้าออกจำหน่ายส่วนใหญ่เป็นเวลาช่วงเช้า คิดเป็นร้อยละ 44.56 รองลงมาคือเวลาไม่แน่นอนตามสะดวกที่มีสินค้า คิดเป็นร้อยละ 20.35 ช่วงเวลาบ่าย คิดเป็นร้อยละ 19.30 และช่วงเวลาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.79 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.44 ข้อมูลปริมาณการจับสัตว์น้ำของการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน (N=285)

สินค้าของท่านแยกตามประเภทมี ปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของ ผู้บริโภค	ปริมาณเพียงพอ ร้อยละ		ปริมาณไม่เพียงพอ ร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริมาณบริโภคในครอบครัวตนเอง	161	56.49	124	43.51
ปริมาณที่ขายให้กับคนในชุมชน	134	47.02	151	52.98
ส่งขายให้ตลาดสดในชุมชน/ตำบล/ อำเภอ	108	37.89	177	41.05
ส่งขายตลาดนัดชุมชน	119	41.75	166	58.25
ส่งขายร้านอาหาร	69	24.21	216	75.79
ส่งขายธุรกิจโฮมสเตย์	124	43.51	161	56.49
ส่งขายให้พ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อ	174	61.05	111	38.95

จากตารางที่ 4.44 ข้อมูลการจัดซื้อ/จัดหาในการทำการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน ปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค (N=285)

ปริมาณบริโภคในครอบครัวตนเอง มีปริมาณเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 56.49 และมีปริมาณไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 43.51

ปริมาณที่ขายให้กับคนในชุมชนมีปริมาณเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 47.02 และมีปริมาณไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 52.98

ส่งขายให้ตลาดสดในชุมชน/ตำบล/อำเภอ มีปริมาณเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 37.89 และมีปริมาณไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 41.05

ส่งขายตลาดนัดชุมชนมีปริมาณเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 41.75 และมีปริมาณไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 58.25

ส่งขายร้านอาหาร มีปริมาณเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 24.21 และมีปริมาณไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 75.79

ส่งขายธุรกิจโฮมสเตย์มีปริมาณเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 43.51 และมีปริมาณไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 56.49 และ

ส่งขายให้พ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อ มีปริมาณเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 61.05 และมีปริมาณไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 38.95

4.2.4 รูปแบบการวิเคราะห์ทาสภาพจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของโซ่คุณค่าด้าน ปริมาณ มูลค่าผลผลิต การทำประมงพื้นบ้าน และการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองด้านการทำประมงพื้นบ้าน ในด้านผลประกอบการจากการทำประมงพื้นบ้าน มูลค่าหรือราคาสินค้าของผู้ผลิต (Suppliers) ที่ได้รับของแต่ละผู้ผลิต การเพิ่มมูลค่า (Value Chain) หรือราคาสินค้าของผู้ผลิต (Suppliers) ที่ได้รับของแต่ละห่วงโซ่อุปทานและความสามารถแข่งขันได้และยั่งยืนเชิงเศรษฐกิจและภูมิปัญญาท้องถิ่น

1. การวิเคราะห์ทาสภาพจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของการศึกษาห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านจันทบุรีและตราด เชื่อมโยงการสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง

การวิเคราะห์ทาสภาพจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของการศึกษาห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านจันทบุรีและตราด เชื่อมโยงการสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเองทั้งนี้ ในการศึกษาได้มุ่งเน้นไปยังชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่สำคัญและมีการรวมตัวในแต่ละท้องถิ่น นอกจากนี้ ปัญหาที่พบคือ ในชุมชนประมงพื้นบ้านมีการรวมกลุ่มกันทำการประมงแบบที่ไม่เป็นทางการเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ส่งผลต่อการจัดการห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่คุณค่าด้าน ปริมาณ มูลค่าผลผลิต การทำประมงพื้นบ้าน และการพัฒนา ศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองด้านการทำประมงพื้นบ้าน ในด้านผลประกอบการ จากการทำประมงพื้นบ้าน มูลค่าหรือราคาสินค้าของผู้ผลิต (Suppliers) ที่ได้รับของแต่ละผู้ผลิต การเพิ่มมูลค่า (Value Chain) หรือราคาสินค้าของผู้ผลิต (Suppliers) ที่ได้รับของแต่ละห่วงโซ่อุปทานและความสามารถแข่งขันได้และยั่งยืนเชิงเศรษฐกิจและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้วิเคราะห์ได้ยาก และก่อให้เกิดข้อจำกัดในการศึกษา ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ SWOT ในภาพรวม ของแต่ละชุมชนประมงพื้นบ้านในจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราด ดังนี้

ภาพที่ 4.7 การจัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการวิเคราะห์ชุมชนประมงพื้นบ้าน

ประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

(1) การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) สำหรับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนจังหวัดจันทบุรี เชื่อมโยงการสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเองนั้นได้ทำการสรุปและรวบรวมประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ในการอภิปรายกลุ่มย่อยที่ได้รับการนำเสนอโดยสมาชิกในกลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนมีความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน 2. ชุมชนเป็นแหล่งจับสัตว์น้ำได้ตลอดทั้งปีที่ทำให้ประมงพื้นบ้านสร้างรายได้และเลี้ยงครอบครัวได้อย่างยั่งยืน 3. ครอบครัวประมงพื้นบ้านมีจำนวนแรงงานที่มีความรู้ ทักษะทางด้านการทำประมง 4. ชุมชนครอบครัวประมงมีตลาดที่แน่นอนในการนำสินค้าไปจำหน่ายให้กับโฮมสเตย์ ร้านอาหาร ตลาด ในการสร้างรายได้ที่มั่นคง 5. ชุมชนประมงพื้นบ้าน มีอาหารทะเลแปรรูปที่ขึ้นชื่อด้านกุ้งแห้ง ปลาเค็ม 6. หมู่บ้านชุมชนเป็นแหล่งที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครอบครัวชาวประมงขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านตลอดทั้งปี 2. ชุมชนขาดการจัดการทำการประมงพื้นบ้านครบวงจร ตั้งแต่ การจับ การคัดแยก การถนอมอาหาร การแปรรูป การจำหน่าย การตลาด และการบริการ 3. สมาชิกชุมชนขาดการรวมกลุ่มการทำประมงที่เข้มแข็ง ต่างคนต่างทำ 4. ครอบครัวชาวประมงขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ การทำการประมง 5. คุณภาพชีวิตของประมงพื้นบ้านในชุมชนแย่งลง
โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนมีชื่อเสียงทางด้านการท่องเที่ยวทางทะเลในระดับประเทศ 2. ชุมชนมีสถานที่ทางวัฒนธรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและประมง 3. ธุรกิจกิจการโฮมสเตย์มีการขยายตัวในชุมชนเพิ่มมาอย่างต่อเนื่อง 4. ชุมชนเป็นแหล่งสร้างเศรษฐกิจฐานรากด้านการท่องเที่ยวและประมงระดับต้น ๆ ของจังหวัด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนชาวประมงพื้นบ้านขาดความมั่นคงในกรรมสิทธิ์ที่ดินทำมาหากิน 2. ข้อจำกัดด้านกฎหมายรัฐที่บังคับเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือการจับสัตว์น้ำ 3. ข้อจำกัดด้านกฎหมายด้านการขึ้นทะเบียนจดอาชญาบัตรเรือ 4. ข้อจำกัดด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตรัศมีพื้นที่ในการจับสัตว์น้ำ

(2) การประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) หลังจากได้ข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จากการอภิปรายกลุ่มย่อยแล้ว ได้นำข้อมูลข้างต้น (รายละเอียดดังตารางที่ 4.45) มาจัดทำแบบสอบถามสำหรับการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงสภาพอันแท้จริงว่าอยู่ในสถานการณ์ใด เพื่อจะได้นำไปใช้ในการกำหนดห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของกลุ่มชาวประมง และผู้นำชุมชน ของชุมชนประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรี 5 กลุ่ม ๆ ละ 10 ชุด จำนวน 50 ชุด การคิดคะแนนเกิดจากการลงพื้นที่และสัมภาษณ์โดยกำหนดให้ค่าคะแนนมีค่าอยู่ระหว่าง -3 ถึง 3 โดยได้ทำการประเมินทันที 50 ชุด จากนั้นจึงรวมคะแนน โดยนำผลรวมของคะแนนปัจจัยต่าง ๆ ตามกระบวนการวิเคราะห์ SWOT Matrix แล้วนำมาจัดแยกเป็น 4 กลุ่มคือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.46 – 4.50

ตารางที่ 4.46 แสดงผลรวมคะแนนของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็งของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

จุดแข็ง (S)	คะแนนรวม
1. ชุมชนมีอาหารทะเลสดที่มีคุณภาพดี สดเป็นที่ต้องการของตลาด	150
2. มีการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในการทำประมงพื้นบ้าน	125
3. ชุมชนมีอาหารทะเลแปรรูป (ปลาเค็ม กุ้งแห้ง) ที่มีคุณภาพดี และรสชาติดี	140
4. สินค้าประมงมีตลาดรองรับที่แน่นอนตลาดหลักคือธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์ ร้านอาหาร ตลาดชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	120
5. ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านได้อย่างยั่งยืน	130
6. มีแหล่งจับสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ที่สามารถจับได้ตลอดทั้งปีที่ทำให้ประมงพื้นบ้านสร้างรายได้และเลี้ยงครอบครัวได้อย่างยั่งยืน	125
7. มีจำนวนแรงงานที่มีความรู้ ทักษะทางด้านการทำประมงที่สามารถประกอบอาชีพการทำประมงที่ยั่งยืน	115
8. มีปริมาณสินค้าอาหารทะเลสดเพียงพอที่ขายได้ตลอดทั้งปี	100
9. มีปริมาณสินค้าอาหารทะเลแปรรูปเพียงพอขายได้ตลอดทั้งปี	95
10. เป็นอาชีพที่มั่นคงที่สามารถสร้างรายได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน	135
รวม	1,235

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.47 แสดงผลรวมคะแนนของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อนของห่วงโซ่คุณค่า
ประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

จุดอ่อน (W)	คะแนนรวม
1. ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านตลอดทั้งปี	-130
2. ขาดการจัดการทำการประมงพื้นบ้านครบวงจร ตั้งแต่ การจับ การคัดแยก การถนอมอาหาร การแปรรูป การจำหน่าย การตลาด และการบริการ	-140
3. ขาดการรวมกลุ่มการทำประมงที่เข้มแข็ง ต่างคนต่างทำ	-145
4. ครอบครัวยุวประมงขาดเครื่องมือ อุปกรณ์การทำงานประมง	-115
5. คุณภาพชีวิตของประมงพื้นบ้านในชุมชนแย่ง	-140
6. ขาดความรู้เรื่องการถนอมอาหารและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	-135
7. ขาดแรงงานในครอบครัวเพื่อช่วยกันทำประมงพื้นบ้าน	-120
8. การจับสัตว์น้ำเป็นไปตามฤดูกาล	-100
9. ไม่มีคู่ค้าที่เป็นพันธมิตรประจำ (พ่อค้าคนกลาง ร้านอาหาร ตลาด)	-115
10. ขาดความรู้ภูมิปัญญาการทำประมงด้านการทำเครื่องมือประมง และการจับปลา	-135
รวม	-1,275

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.48 แสดงผลรวมคะแนนของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นโอกาสของห่วงโซ่คุณค่า
ประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

โอกาส (O)	คะแนนรวม
1. มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งของ ปลา ปู ปลาหมึก หอย กุ้ง เคย จำนวนมาก	125
2. ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับด้านการท่องเที่ยวและด้านการทำประมงพื้นบ้าน	145
3. ชุมชนมีกลุ่มประมงและกลุ่มวิสาหกิจที่เข้มแข็งที่ทำการช่วยเหลือกันอย่างต่อเนื่อง	115

โอกาส (O)	คะแนนรวม
4. ชุมชนมีสถานที่ที่เป็นศูนย์รวบรวมอาหารทะเลสดและแปรรูปที่มีมาตรฐาน	95
5. ชุมชนมีโครงการกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนเชื่อมโยงกับกิจกรรมการทำประมง (ดำน้ำงมหอย ล่องแพ/เรือดูเหยี่ยว)	140
6. ชุมชนมีจำนวนร้านอาหาร โฮมสเตย์ รีสอร์ท ตลาดนัดชุมชนจำนวนมาก	135
7. ชุมชนเป็นแหล่งที่สร้างอาชีพที่มั่นคงทำให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง	100
8. ชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่องด้านถนนหนทาง ท่าเทียบเรือ ไฟฟ้า	110
9. ชุมชนมีวัฒนธรรมที่หลากหลายที่มีชื่อเสียงทั้งในด้านการท่องเที่ยวและการทำประมง	120
10. ชุมชนได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการประกอบอาชีพการทำประมงอย่างครบวงจรเริ่มตั้งแต่ความรู้การทำประมง การพัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ การถนอมอาหาร การแปรรูป การตลาด	85
รวม	1,170

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.49 แสดงผลรวมคะแนนของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นอุปสรรคของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

อุปสรรค (T)	คะแนนรวม
1. ชาวประมงพื้นบ้านขาดความมั่นคงในกรรมสิทธิ์ที่ดินทำมาหากิน	-130
2. กฎหมายรัฐที่บังคับเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือการจับสัตว์น้ำ การขึ้นทะเบียนจดอาชญาบัตรเรือ การกำหนดขอบเขตรัศมีพื้นที่ในการจับสัตว์น้ำ	-125
3. ชุมชนมีจำนวนคู่แข่งจำนวนมากในการแย่งพื้นที่ในการทำประมง	-140
4. หน่วยงานภาครัฐในชุมชนขาดการสนับสนุนการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน	-115
5. ราคาน้ำมันสูงส่งผลต่อต้นทุนการทำประมงที่ควบคุมไม่ได้	-145
6. ผู้บริโภคมองว่าอาหารทะเลมีราคาแพง	-130

อุปสรรค (T)	คะแนนรวม
7. ความต้องการของร้านอาหาร โฮมสเตย์ รีสอร์ท ตลาดชุมชน ไม่สามารถกำหนดประเภทและปริมาณอาหารทะเลได้อย่างแน่นอน	-140
8. ปริมาณสัตว์น้ำเป็นไปตามฤดูกาล	-135
9. การจ้างแรงงานต่างด้าว	-100
10. รัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมการทำประมงพื้นบ้านอย่างต่อเนื่องในด้าน เงินทุน ความรู้ การแปรรูปในการเพิ่มมูลค่า การตลาด	-125
รวม	-1,285

ที่มา: จากการคำนวณ

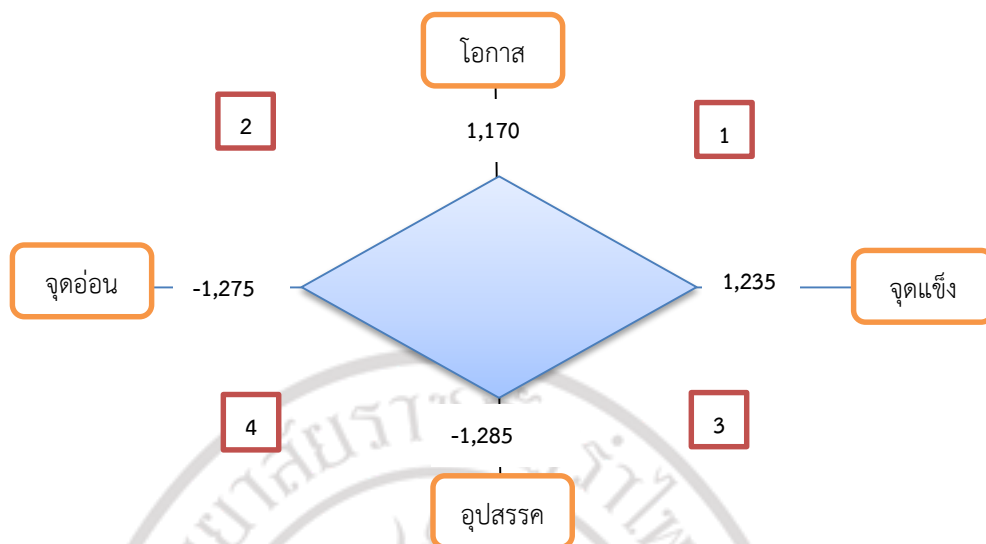
ตารางที่ 4.50 แสดงสรุปผลรวมคะแนนปัจจัยภายใน (จุดแข็ง จุดอ่อน) และภายนอก (โอกาส อุปสรรค) ของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

รายการ	รวมคะแนน
1. ปัจจัยด้านจุดแข็ง	1,235
2. ปัจจัยด้านจุดอ่อน	-1,275
3. ปัจจัยด้านโอกาส	1,170
4. ปัจจัยด้านอุปสรรค	-1,285

ที่มา : จากการคำนวณ

หลังจากนั้น นำคะแนนรวมปัจจัยต่าง ๆ มาแสดงในรูปกราฟ เพื่อประเมินสถานการณ์ของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี โดยการเชื่อมโยงระหว่างสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก และหาพื้นที่สามเหลี่ยมระหว่างจุดทั้งสี่ดังกล่าวแสดงออกมาเป็นกราฟได้ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่มา: จากการคำนวณ
 ภาพที่ 4.8 แสดงพื้นที่จากการประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของห่วงโซ่คุณค่า
 ประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

จากผลการรวมคะแนนปัจจัยภายในและภายนอก (ตารางที่ 4.47) เพื่อหาพื้นที่สามเหลี่ยมในการกำหนดห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี จะอยู่ในช่วงที่มีจุดแข็ง และมีโอกาส (SO) หรือในพื้นที่จุดภาค ที่ 1 ซึ่งถือว่าการทำประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรีนั้นมีจุดแข็งจากปัจจัยภายในและมีโอกาสที่เกิดจากปัจจัยภายนอก (ภาพที่ 4.8) สะท้อนให้เห็นว่า ชุมชนมีอาหารทะเลสดที่มีคุณภาพดี สดเป็นที่ต้องการของตลาด เป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อคะแนนโดยการประเมินในภาพรวม

ประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด

(1) การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) สำหรับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนจังหวัดตราด เชื่อมโยงการสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเองนั้นได้ทำการสรุปและรวบรวมประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ในการอภิปรายกลุ่มย่อยที่ได้รับการนำเสนอโดยสมาชิกในกลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 แสดงการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนมีความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน 2. ชุมชนเป็นแหล่งจับสัตว์น้ำได้ตลอดทั้งปีที่ทำให้ประมงพื้นบ้านสร้างรายได้และเลี้ยงครอบครัวได้อย่างยั่งยืน 3. ครอบครัวประมงพื้นบ้านมีจำนวนแรงงานที่มีความรู้ ทักษะทางด้านการทำประมง 4. ชุมชนครอบครัวประมงมีตลาดที่แน่นอนในการนำสินค้าไปจำหน่ายให้กับโฮมสเตย์ ร้านอาหาร ตลาด ในการสร้างรายได้ที่มั่นคง 5. ชุมชนประมงพื้นบ้าน มีอาหารทะเลแปรรูปที่ขึ้นชื่อด้านกุ้งแห้ง ปลาเค็ม 6. หมู่บ้านชุมชนเป็นแหล่งที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครอบครัวชาวประมงขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านตลอดทั้งปี 2. ชุมชนขาดการจัดการทำการประมงพื้นบ้านครบวงจร ตั้งแต่ การจับ การคัดแยก การถนอมอาหาร การแปรรูป การจำหน่าย การตลาด และการบริการ 3. สมาชิกชุมชนขาดการรวมกลุ่มการทำประมงที่เข้มแข็ง ต่างคนต่างทำ 4. ครอบครัวชาวประมงขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ การทำการประมง 5. คุณภาพชีวิตของประมงพื้นบ้านในชุมชนแย่งลง
โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนมีชื่อเสียงทางการท่องเที่ยวทางทะเลในระดับประเทศ (เกาะช้าง เกาะกูด) 2. ชุมชนมีสถานที่ทางวัฒนธรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและประมง 3. ธุรกิจกิจการโฮมสเตย์ รีสอร์ท มีการขยายตัวในชุมชนอย่างมาก 4. ชุมชนเป็นแหล่งพื้นที่ขนาดใหญ่ในการจับสัตว์น้ำติดกับประเทศกัมพูชา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนชาวประมงพื้นบ้านขาดความมั่นคงในกรรมสิทธิ์ที่ดินทำมาหากิน 2. ข้อจำกัดด้านกฎหมายรัฐที่บังคับเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือการจับสัตว์น้ำ 3. ข้อจำกัดด้านกฎหมายด้านการขึ้นทะเบียนจดอาชญาบัตรเรือ 4. ข้อจำกัดด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตรัศมีพื้นที่ในการจับสัตว์น้ำ

(2) การประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) หลังจากได้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จากการอภิปรายกลุ่มย่อยแล้ว ได้นำข้อมูลข้างต้น (รายละเอียดดังตารางที่ 4.49) มาจัดทำแบบสอบถามสำหรับการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงสภาพอันแท้จริงว่าอยู่ในสถานการณ์ใด เพื่อจะได้นำไปใช้ในการกำหนดห่วงโซ่คุณค่าซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของกลุ่มชาวประมง และผู้นำชุมชน ของชุมชนประมงพื้นบ้านจังหวัดตราด 5

กลุ่ม ๆ ละ 10 ชุด จำนวน 50 ชุด การคิดคะแนนเกิดจากการลงพื้นที่และสัมภาษณ์โดยกำหนดให้ค่าคะแนนมีค่าอยู่ระหว่าง -3 ถึง 3 โดยได้ทำการประเมินทันที 50 ชุด จากนั้นจึงรวมคะแนน โดยนำผลรวมของคะแนนปัจจัยต่าง ๆ ตามกระบวนการวิเคราะห์ SWOT Matrix แล้วนำมาจัดแยกเป็น 4 กลุ่มคือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.49 – 4.53

ตารางที่ 4.52 แสดงผลรวมคะแนนของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็งของห่วงโซ่คุณค่า ประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด

จุดแข็ง (S)	คะแนนรวม
1. ชุมชนมีอาหารทะเลสดที่มีคุณภาพดี สดเป็นที่ต้องการของตลาด	145
2. มีการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในการทำประมงพื้นบ้าน	135
3. ชุมชนมีอาหารทะเลแปรรูป (ปลาเค็ม กุ้งแห้ง) ที่มีคุณภาพดี และรสชาติดี	130
4. สินค้าประมงมีตลาดรองรับที่แน่นอนตลาดหลักคือธุรกิจท่องเที่ยว ที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์ ร้านอาหาร ตลาดชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	125
5. ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านได้อย่างยั่งยืน	135
6. มีแหล่งจับสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ที่สามารถจับได้ตลอดทั้งปีที่ทำให้ประมงพื้นบ้านสร้างรายได้และเลี้ยงครอบครัวได้อย่างยั่งยืน	145
7. มีจำนวนแรงงานที่มีความรู้ ทักษะทางด้านการทำประมงที่สามารถประกอบอาชีพการทำประมงที่ยั่งยืน	125
8. มีปริมาณสินค้าอาหารทะเลสดเพียงพอที่ขายได้ตลอดทั้งปี	120
9. มีปริมาณสินค้าอาหารทะเลแปรรูปเพียงพอขายได้ตลอดทั้งปี	115
10. เป็นอาชีพที่มั่นคงที่สามารถสร้างรายได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน	140
รวม	1,315

ที่มา: จากการคำนวณ

สภากิจการของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.53 แสดงผลรวมคะแนนของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อนของห่วงโซ่คุณค่า
ประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด

จุดอ่อน (W)	คะแนนรวม
1. ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านตลอดทั้งปี	-140
2. ขาดการจัดการทำการประมงพื้นบ้านครบวงจร ตั้งแต่ การจับ การคัดแยก การถนอมอาหาร การแปรรูป การจำหน่าย การตลาด และการบริการ	-120
3. ขาดการรวมกลุ่มการทำประมงที่เข้มแข็ง ต่างคนต่างทำ	-145
4. ครอบครัวชาวประมงขาดเครื่องมือ อุปกรณ์การทำงานประมง	-105
5. คุณภาพชีวิตของประมงพื้นบ้านในชุมชนแย่ง	-135
6. ขาดความรู้เรื่องการถนอมอาหารและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	-140
7. ขาดแรงงานในครอบครัวเพื่อช่วยกันทำประมงพื้นบ้าน	-120
8. การจับสัตว์น้ำเป็นไปตามฤดูกาล	-100
9. ไม่มีคู่ค้าที่เป็นพันธมิตรประจำ (พ่อค้าคนกลาง ร้านอาหาร ตลาด)	-135
10. ขาดความรู้ภูมิปัญญาการทำประมงด้านการทำเครื่องมือประมงและการจับปลา	-105
รวม	-1,245

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.54 แสดงผลรวมคะแนนของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นโอกาสของห่วงโซ่คุณค่า
ประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด

โอกาส (O)	คะแนนรวม
1. มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งของ ปลา ปู ปลาหมึก หอย กุ้ง เคย จำนวนมาก	145
2. ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับด้านการท่องเที่ยวและด้านการทำประมงพื้นบ้าน	145
3. ชุมชนมีกลุ่มประมงและกลุ่มวิสาหกิจที่เข้มแข็งที่ทำการช่วยเหลือกันอย่างต่อเนื่อง	115
4. ชุมชนมีสถานที่ที่เป็นศูนย์รวบรวมอาหารทะเลสดและแปรรูปที่มีมาตรฐาน	105

โอกาส (O)	คะแนนรวม
5. ชุมชนมีโครงการกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนเชื่อมโยงกับกิจกรรมการทำประมง (ดำน้ำมเหยย ล่องแพ/เรือดูเหยย)	145
6. ชุมชนมีจำนวนร้านอาหาร โฮมสเตย์ รีสอร์ท ตลาดนัดชุมชนจำนวนมาก	135
7. ชุมชนเป็นแหล่งที่สร้างอาชีพที่มั่นคงทำให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง	140
8. ชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่องด้านถนนหนทาง ทำเทียบเรือ ไฟฟ้า	100
9. ชุมชนมีวัฒนธรรมที่หลากหลายที่มีชื่อเสียงทั้งในด้านการท่องเที่ยวและการทำประมง	135
10. ชุมชนได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการประกอบอาชีพการทำประมงอย่างครบวงจรเริ่มตั้งแต่ความรู้การทำประมง การพัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ การถนอมอาหาร การแปรรูป การตลาด	100
รวม	1,265

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.55 แสดงผลรวมคะแนนของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นอุปสรรคของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด

อุปสรรค (T)	คะแนนรวม
1. ชาวประมงพื้นบ้านขาดความมั่นคงในกรรมสิทธิ์ที่ดินทำมาหากิน	-135
2. กฎหมายรัฐที่บังคับเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือการจับสัตว์น้ำ การขึ้นทะเบียนจดอาชญาบัตรเรือ การกำหนดขอบเขตรัศมีพื้นที่ในการจับสัตว์น้ำ	-145
3. ชุมชนมีจำนวนคู่แข่งจำนวนมากในการแย่งพื้นที่ในการทำประมง	-140
4. หน่วยงานภาครัฐในชุมชนขาดการสนับสนุนการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน	-125
5. ราคาน้ำมันสูงส่งผลต่อต้นทุนการทำประมงที่ควบคุมไม่ได้	-145
6. ผู้บริโภคมองว่าอาหารทะเลมีราคาแพง	-135
7. ความต้องการของร้านอาหาร โฮมสเตย์ รีสอร์ท ตลาดชุมชนไม่สามารถกำหนดประเภทและปริมาณอาหารทะเลได้อย่างแน่นอน	-140
8. ปริมาณสัตว์น้ำเป็นไปตามฤดูกาล	-130

อุปสรรค (T)	คะแนนรวม
9. การจ้างแรงงานต่างด้าว	-100
10. รัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมการทำประมงพื้นบ้านอย่างต่อเนื่องในด้าน เงินทุน ความรู้ การแปรรูปในการเพิ่มมูลค่า การตลาด	-130
รวม	-1,325

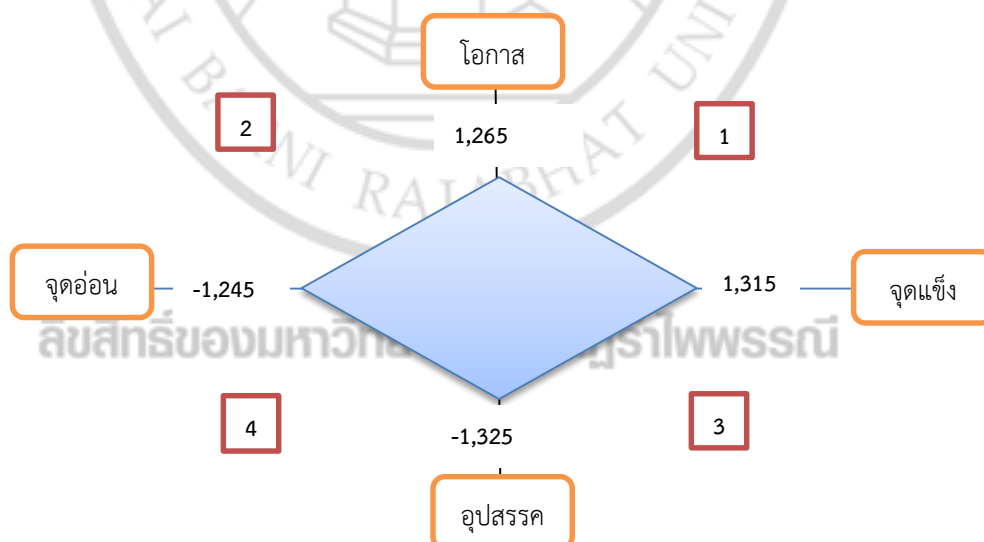
ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.56 แสดงสรุปผลรวมคะแนนปัจจัยภายใน (จุดแข็ง จุดอ่อน) และภายนอก (โอกาส อุปสรรค) ของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด

รายการ	รวมคะแนน
1. ปัจจัยด้านจุดแข็ง	1,315
2. ปัจจัยด้านจุดอ่อน	-1,245
3. ปัจจัยด้านโอกาส	1,265
4. ปัจจัยด้านอุปสรรค	-1,325

ที่มา : จากการคำนวณ

หลังจากนั้น นำคะแนนรวมปัจจัยต่าง ๆ มาแสดงในรูปกราฟ เพื่อประเมินสถานการณ์ของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด โดยการเชื่อมโยงระหว่างสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก และหาพื้นที่สามเหลี่ยมระหว่างจุดทั้งสี่ดังกล่าวแสดงออกมาเป็นกราฟได้ดังนี้

ที่มา: จากการคำนวณ

ภาพที่ 4.9 แสดงพื้นที่จากการประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดจันทบุรี

จากผลการรวมคะแนนปัจจัยภายในและภายนอก (ตารางที่ 4.53) เพื่อหาพื้นที่สามเหลี่ยมในการกำหนดห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราด จะอยู่ในช่วงที่มีจุดแข็ง และมีโอกาส (SO) หรือในพื้นที่จุดภาค ที่ 1 ซึ่งถือว่าการทำประมงพื้นบ้านชุมชนในจังหวัดตราดนั้นมีจุดแข็งจากปัจจัยภายในและมีโอกาสที่เกิดจากปัจจัยภายนอก (ภาพที่ 4.9) สะท้อนให้เห็นว่า ชุมชนมีอาหารทะเลสดที่มีคุณภาพดี สดเป็นที่ต้องการของตลาดและมีแหล่งจับสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ที่สามารถจับได้ตลอดทั้งปีที่ทำให้ประมงพื้นบ้านสร้างรายได้และเลี้ยงครอบครัวได้อย่างยั่งยืน เป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อคะแนนโดยการประเมินในภาพรวม

ภาพ 4.10 การระดมสมองแลกเปลี่ยนการวิเคราะห์ SWOT ของกลุ่มชุมชนประมงพื้นบ้าน

ผลประกอบการจากการทำประมงพื้นบ้าน

ตารางที่ 4.57 ข้อมูลผลประกอบการจากการทำประมงพื้นบ้าน (N=285)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
การประกอบอาชีพการทำประมงพื้นบ้านสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้เป็นอย่างดี		
เป็นอาชีพที่มั่นคงและดีมาก	169	59.30
ในระดับปานกลาง	54	18.95
ไม่ดี	24	8.42
ไม่แน่ใจ	38	13.33
รวม	285	100.00
การประกอบอาชีพการทำประมงพื้นบ้านสามารถสร้างรายได้และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน		
สามารถสร้างรายได้และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน	102	35.79
พอพึ่งพาตนเองได้	96	33.68
ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้	51	17.89
ไม่แน่ใจ	36	12.63
รวม	285	100.00
อาชีพการทำประมงสามารถเป็นอาชีพที่สามารถถ่ายทอดสู่ลูกหลานและเป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน		
สามารถถ่ายทอดสู่ลูกหลานและเป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน	168	58.95
ไม่สามารถถ่ายทอดสู่ลูกหลานได้	68	23.86
ไม่แน่ใจ	49	17.19
รวม	285	100.00

จากตาราง 4.57 ผลประกอบการจากการทำประมงพื้นบ้านจากอาชีพการทำประมงสามารถเป็นอาชีพที่สามารถถ่ายทอดสู่ลูกหลานและเป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืนส่วนใหญ่ตอบว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงและสามารถเลี้ยงครอบครัวได้เป็นอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 59.30 รองลงมาตอบว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงสามารถเลี้ยงครอบครัวได้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 18.95 ไม่แน่ใจในอาชีพประมงในการสร้างรายได้ คิดเป็นร้อยละ 13.33 และตอบว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงต่อการสร้างรายได้เลี้ยงครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 8.42

ผลประกอบการจากการทำประมงพื้นบ้านการประกอบอาชีพการทำประมงพื้นบ้านสามารถสร้างรายได้และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ส่วนใหญ่ตอบว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงและสามารถสร้างรายได้และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน คิดเป็นร้อยละ 35.79 รองลงมาตอบว่าเป็นอาชีพที่พอพึ่งพาตนเองได้ คิดเป็นร้อยละ 33.68 ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ คิดเป็นร้อยละ 17.89 และไม่แน่ใจในอาชีพการทำประมงพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 12.63

ผลประกอบการจากการทำประมงพื้นบ้านการประกอบอาชีพการทำประมงพื้นบ้านสามารถสร้างรายได้และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ส่วนใหญ่ตอบว่าเป็นอาชีพที่สามารถถ่ายทอดสู่ลูกหลานและเป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืนได้ คิดเป็นร้อยละ 58.95 รองลงมาตอบว่าเป็นอาชีพที่ไม่ไม่สามารถถ่ายทอดสู่ลูกหลานได้ คิดเป็นร้อยละ 23.86 และไม่แน่ใจในอาชีพการทำประมงพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 17.19

4.2.5 การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีและตราด เชื่อมโยงการสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง

การจัดการห่วงโซ่อุปทานกลุ่มประมงพื้นบ้าน

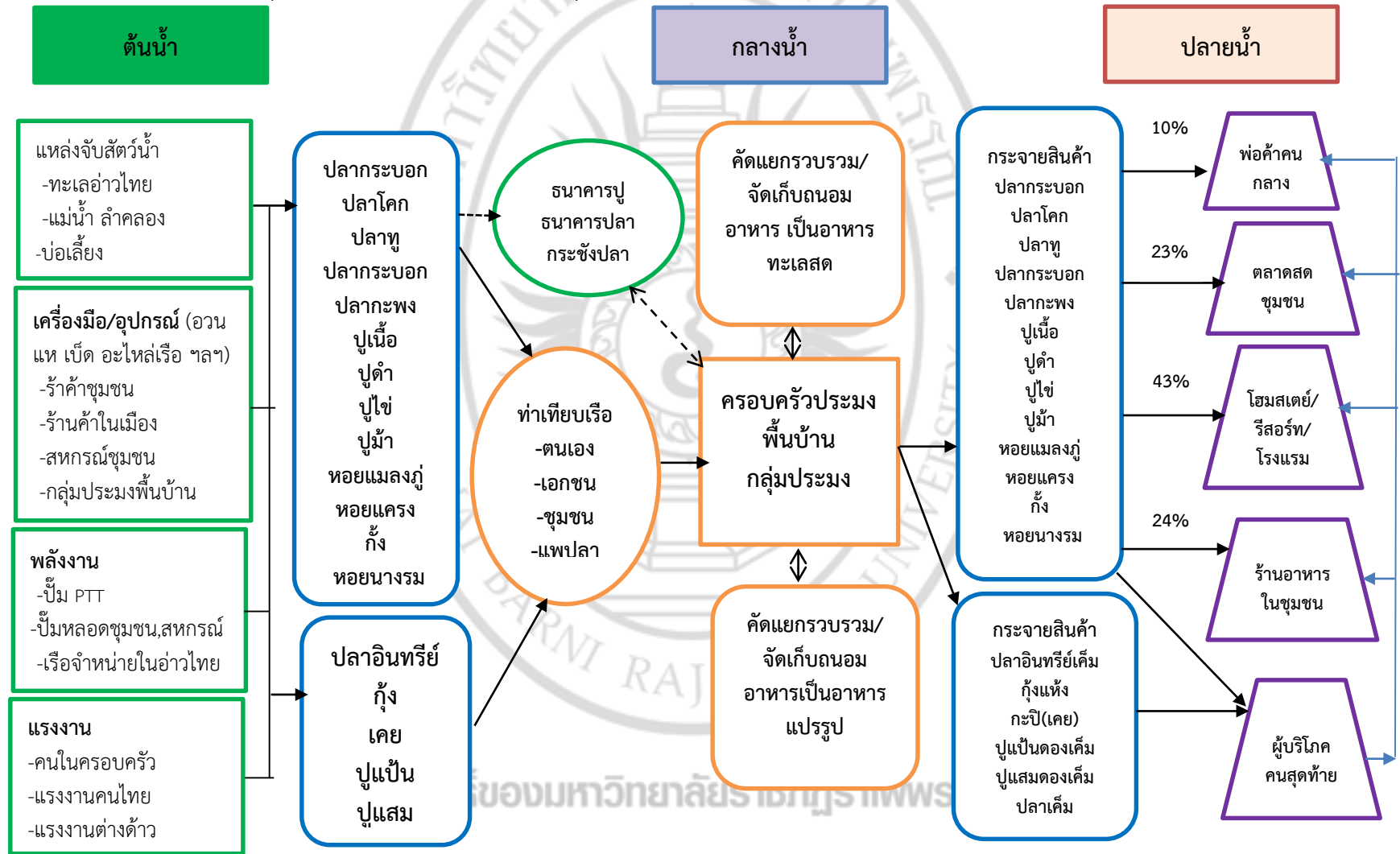
ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านในเขตจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ กลุ่มประมงพื้นบ้านตำบลบางชัน กลุ่มประมงพื้นบ้านปากน้ำกระแจะ กลุ่มประมงพื้นบ้านเกาะแมว กลุ่มประมงพื้นบ้านท่าฉลอบและกลุ่มประมงพื้นบ้านจ้าวหลาวจังหวัดตราด ได้แก่ กลุ่มประมงพื้นบ้านตำบลไม้รูด กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านท้ายเขา กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านน้ำเชี่ยว ม 1 กลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านน้ำเชี่ยว ม 3 และกลุ่มประมงพื้นบ้านบ้านแหลมโป๊ะ หมู่ 1 รวม 10 กลุ่ม ซึ่งได้สัมภาษณ์ชาวประมงพื้นบ้าน พ่อค้าคนกลาง กลุ่มผู้แปรรูปผลิตภัณฑ์จากอาหารทะเล ร้านอาหาร และพ่อค้า/แม่ค้า ที่จำหน่ายอาหารทะเล ผู้วิจัยจะทำการนำเสนอผลการศึกษาห่วงโซ่อุปทานของกลุ่มประมงพื้นบ้านของแต่ละจังหวัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การจัดการห่วงโซ่อุปทานกลุ่มประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษารูปแบบห่วงโซ่อุปทานของการจับ การถนอมอาหารและการแปรรูป การจัดเก็บ การจำหน่าย อาหารทะเลจังหวัดจันทบุรี มีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีความเชื่อมโยงกันภายในห่วงโซ่อุปทาน ดังภาพที่ 4.11

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาพที่ 4.11 การจัดการห่วงโซ่อุปทานประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรี

ที่มา : การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทาน

จากภาพที่ 4.11 แสดงรูปแบบโซ่อุปทานของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านจันทบุรีเชื่อมโยง การสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง ซึ่งประกอบด้วยกลุ่ม ชุมชนประมงพื้นบ้านตำบลบางชัน กลุ่มประมงพื้นบ้านปากน้ำกระแจะ กลุ่มประมงพื้นบ้านเกาะแมว กลุ่มประมงพื้นบ้านท่าแฉลบและกลุ่มประมงพื้นบ้านจ้าวหลาว จำนวน 134 ราย การดำเนินการ ทางการทำประมงพื้นบ้านตลอดห่วงโซ่อุปทาน ผู้วิจัยของสรุปเป็นรายกิจกรรมหลักดังนี้

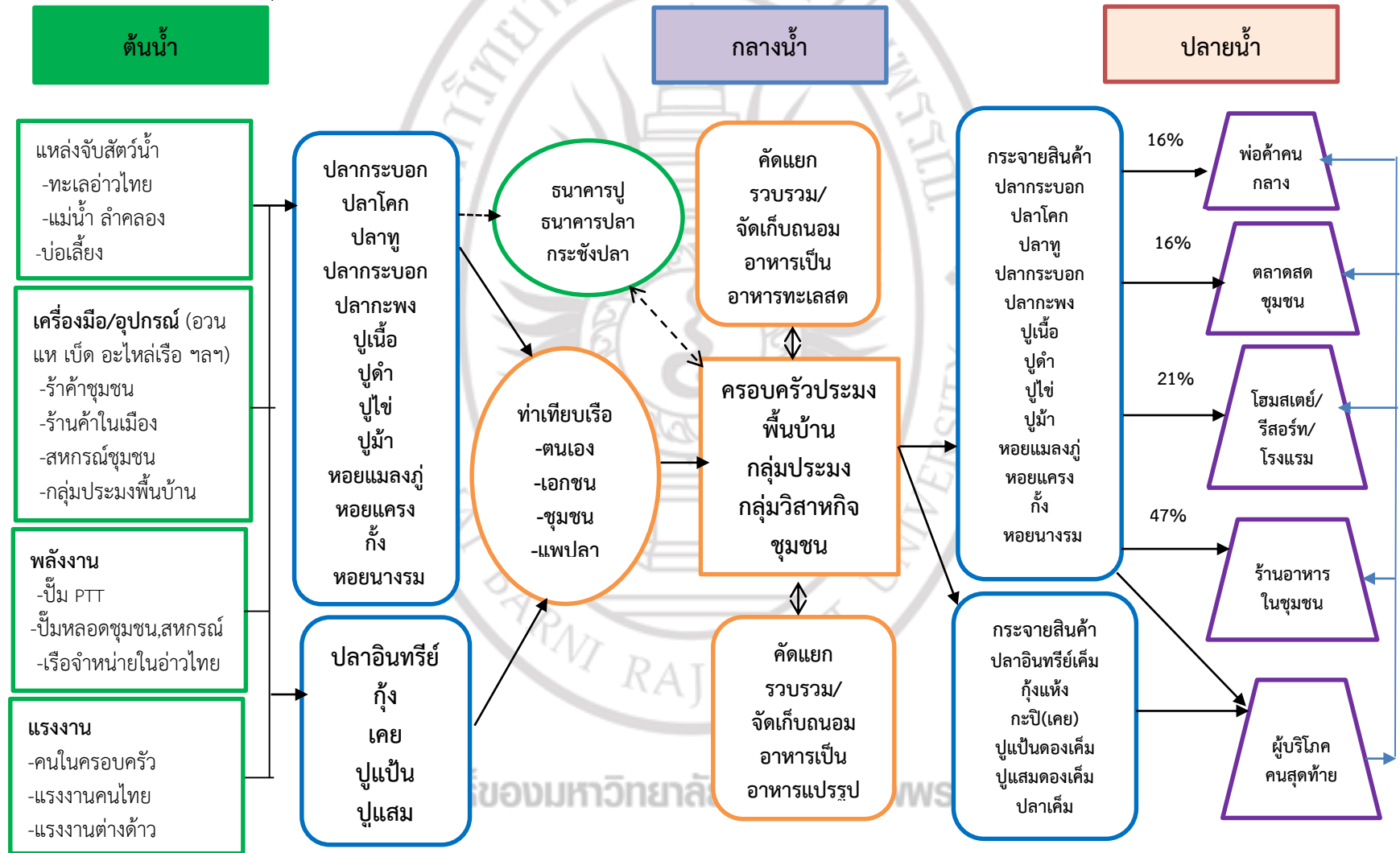
กิจกรรมต้นน้ำ ได้มีการจับสัตว์น้ำประเภทปลากระบอก ปลาโคก ปลาหู ปลากระบอก ปลากะพง ปูเนื้อ ปูดำ ปูไข่ ปูม้า หอยแมลงภู่หอยแครง กุ้ง หอยนางรม ปลาอินทรี กุ้ง เคย ปูแป้น และปูแสม จากแหล่งจับสัตว์น้ำที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติจากทะเลอ่าวไทย แม่น้ำ ลำคลอง ปากน้ำ ไกลชุมชน และเกิดจากการเลี้ยงในบ่อเลี้ยงของตนเอง รวมถึงการรวมกลุ่มกันเลี้ยงเป็นส่วนกลางใน ลักษณะที่เป็นธนาคารปู ธนาคารปลา และนำมาเลี้ยงในกระชังเป็นของตนเอง ในส่วนการจัดซื้อจัดหา ในกิจกรรมโลจิสติกส์มีจัดซื้อจัดหาด้านการเครื่องมือ/อุปกรณ์ (อวน แห เบ็ด ouse ไหลเรือ ฯลฯ) จากร้านค้าชุมชน ร้านค้าในเมือง สหกรณ์ของชุมชน กลุ่มประมงพื้นบ้าน ด้านพลังงานซื้อจากปั้ม ปตท. ปั้มหลอดชุมชน สหกรณ์และเรือจำหน่ายน้ำมันในอ่าวไทย ด้านแรงงาน มีการใช้แรงงานจาก คนในครอบครัวและมีการจ้างแรงงานเป็นคนไทยและแรงงานต่างด้าว

กิจกรรมกลางน้ำ ได้มีระบบการลำเลียงสัตว์น้ำจากเรือของตนเองขึ้นมาเทียบท่าที่เป็น ท่าเทียบเรือหรือโป๊ะของตนเอง ท่าเทียบเรือของเอกชน ท่าเทียบเรือของชุมชน และแพปลา เป็นการขนส่งนำเข้าอาหารทะเลสดมาคัดแยกรวบรวม จัดเก็บ ถนอมอาหารทะเลสดและแปรรูปไว้ที่ บ้านของตนเอง กลุ่มประมง เพื่อทำเป็นสินค้าของตนเองและของกลุ่มเพื่อจัดจำหน่าย

กิจกรรมปลายน้ำ ได้ตรวจสอบคุณภาพความสดใหม่ คัดขนาด ของสินค้าที่เป็นอาหาร ทะเลสดส่วนใหญ่เป็นประเภทสินค้าคือ ปลากระบอก ปลาโคก ปลาหู ปลากระบอก ปลากะพง ปูเนื้อ ปูดำ ปูไข่ ปูม้า หอยแมลงภู่หอยแครง กุ้ง หอยนางรม สินค้าอาหารทะเลแปรรูปส่วนใหญ่จะเป็นปลา อินทรีเค็ม กุ้งแห้ง กะปิ(เคย) ปูแป้นดองเค็ม ปูแสมดองเค็ม ปลาเค็ม และมีการกระจายสินค้าไปขาย ให้ผู้บริโภคคนสุดท้าย ขายให้เครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์ได้แก่ พ่อค้าคนกลาง คิดเป็นร้อยละ 10 ตลาดสดชุมชน คิดเป็นร้อยละ 23 ขายให้โฮมสเตย์/รีสอร์ท โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 43 และ ร้านอาหารในชุมชนร้อยละ 24

2) การจัดการห่วงโซ่อุปทานกลุ่มประมงพื้นบ้านจังหวัดตราด ผลการศึกษา รูปแบบ โซ่อุปทานของการจับ การถนอมอาหารและการแปรรูป การจัดเก็บ การจำหน่าย อาหารทะเล จังหวัดตราด มีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีความเชื่อมโยงกันภายในโซ่อุปทาน ดังภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.12 การจัดการห่วงโซ่อุปทานประมงพื้นบ้านจังหวัดตราด

ที่มา : การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทาน

จากภาพที่ 4.12 แสดงรูปแบบโซ่อุปทานของห่วงโซ่คุณค่าประมงพื้นบ้านจังหวัดตราด เชื่อมโยงการสร้างเครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์เพื่อการแข่งขันบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มชุมชนประมงพื้นบ้านตำบลบางชัน กลุ่มประมงพื้นบ้านปากน้ำกระแจะ กลุ่มประมงพื้นบ้านเกาะแมว กลุ่มประมงพื้นบ้านท่าแหลบและกลุ่มประมงพื้นบ้านจำวหลาว จำนวน 151 รายการดำเนินการทางการทำประมงพื้นบ้านตลอดห่วงโซ่อุปทาน ผู้วิจัยขอสรุปเป็นรายกิจกรรมหลักดังนี้

กิจกรรมต้นน้ำ ได้มีการจับสัตว์น้ำประเภทปลากระบอก ปลาโคก ปลาหู ปลากระบอก ปลากระพง ปูเนื้อ ปูดำ ปูไข่ ปูม้า หอยแมลงภู่อหอยแครง กุ้ง หอยนางรม ปลาอินทรี กุ้ง เคย ปูแป้น และปูแสม จากแหล่งจับสัตว์น้ำที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติจากทะเลอ่าวไทย แม่น้ำ ลำคลอง ปากน้ำ ใกล้ชุมชน และเกิดจากการเลี้ยงในบ่อเลี้ยงของตนเอง รวมถึงการรวมกลุ่มกันเลี้ยงเป็นส่วนกลางในลักษณะที่เป็นธนาคารปู ธนาคารปลา และนำมาเลี้ยงในกระชังเป็นของตนเอง ในส่วนการจัดซื้อจัดหา ในกิจกรรมโลจิสติกส์มีจัดซื้อจัดหาด้านการเครื่องมือ/อุปกรณ์ (อวน แห เบ็ด อะไหล่เรือ ฯลฯ) จากร้านค้าชุมชน ร้านค้าในเมือง สหกรณ์ของชุมชน กลุ่มประมงพื้นบ้าน ด้านพลังงานซื้อจากปั๊ม ปตท. ปั๊มหลอดชุมชน สหกรณ์และเรือจำหน่ายน้ำมันในอ่าวไทย ด้านแรงงาน มีการใช้แรงงานจากคนในครอบครัวและมีการจ้างแรงงานเป็นคนไทยและแรงงานต่างด้าว

กิจกรรมกลางน้ำ ได้มีระบบการลำเลียงสัตว์น้ำจากเรือของตนเองขึ้นมาเทียบท่าที่เป็นท่าเทียบเรือหรือโป๊ะของตนเอง ทำเทียบเรือของเอกชน ทำเทียบเรือของชุมชน และแพปลา เป็นการขนส่งนำเข้าอาหารทะเลสดมาคัดแยกรวบรวม จัดเก็บ ถนอมอาหารทะเลสดและแปรรูป ไว้ที่บ้านของตนเอง กลุ่มประมง กลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อทำเป็นสินค้าของตนเองและของกลุ่มเพื่อจัดจำหน่าย

กิจกรรมปลายน้ำ ได้ตรวจสอบคุณภาพความสดใหม่ คัดขนาด ของสินค้าที่เป็นอาหารทะเลสดส่วนใหญ่เป็นประเภทสินค้าคือ ปลากระบอก ปลาโคก ปลาหู ปลากระบอก ปลากระพง ปูเนื้อ ปูดำ ปูไข่ ปูม้า หอยแมลงภู่อหอยแครง กุ้ง หอยนางรม สินค้าอาหารทะเลแปรรูปส่วนใหญ่จะเป็นปลาอินทรีเค็ม กุ้งแห้ง กะปิ(เคย) ปูแป้นดองเค็ม ปูแสมดองเค็ม ปลาเค็ม และมีการกระจายสินค้าไปขายให้ผู้บริโภคคนสุดท้าย ขายให้เครือข่ายตลาดเชิงพาณิชย์ได้แก่ พ่อค้าคนกลาง คิดเป็นร้อยละ 16 ตลาดสดชุมชน คิดเป็นร้อยละ 16 ขายให้โฮมสเตย์/รีสอร์ท โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 21 และร้านอาหารในชุมชนร้อยละ 47

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4.2.6 ปัญหาและอุปสรรคของประมงพื้นบ้าน

ปัญหาและอุปสรรค

รัฐบาลออกกฎหมายออกส่งผลกระทบต่ออาชีพการทำประมงพื้นบ้าน มีชาวประมงต่างชาติ เข้าทำการประมงในเขตอ่าวไทย ราคาอาหารทะเลไม่แน่นอน ปริมาณปลาลดน้อยลงทำให้คนทำประมงลดลง และวัตถุดิบไม่เพียงพอ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมความต้องการอาหารทะเลในจังหวัดจันทบุรีและ จังหวัดตราด

ตารางที่ 4.58 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์พฤติกรรมความต้องการอาหารทะเล (N=220)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	79	35.9
หญิง	141	64.1
รวม	220	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	2	0.91
21-30 ปี	10	4.55
31-40 ปี	65	29.55
41-50 ปี	113	51.36
51-60 ปี	25	11.36
สูงกว่า 60 ปี	5	2.27
รวม	220	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	4	1.82
มัธยมศึกษา	40	18.18
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	77	35.00
ปริญญาตรี	97	44.09
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.91
รวม	220	100.00
สถานะผู้ให้สัมภาษณ์		
ผู้บริหาร	200	90.91
เจ้าของกิจการร้านอาหาร	5	2.27
พ่อค้าส่งอาหารทะเล	5	2.27
พ่อค้า/แม่ค้าในตลาดสด	5	2.27
เจ้าของกิจการโฮมสเตย์	5	2.27
รวม	220	100.00

ตารางที่ 4.55 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	6	2.73
10,001 – 20,000 บาท	69	31.36
20,001 – 30,000 บาท	99	45.00
30,001 – 40,000 บาท	37	16.82
40,001 – 50,000 บาท	4	1.82
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	5	2.27
รวม	220	100.00
ภูมิลำเนา		
จังหวัดในเขตภาคตะวันออก	137	62.27
จังหวัดในเขตภาคกลาง	51	23.18
จังหวัดในเขตภาคเหนือ	5	2.27
จังหวัดในเขตภาคใต้	2	0.91
จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	25	11.36
รวม	220	100.00

จากตาราง 4.58 ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.1 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 35.9

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.36 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.55 อายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.36 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.55 มีอายุสูงกว่า 60 ปีคิดเป็นร้อยละ 2.27 และมีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.91 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.09 รองลงมาคืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 35.00 มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.18 ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.82 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.91 ตามลำดับ

สถานะผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นผู้บริโภคอาหารทะเล คิดเป็นร้อยละ 90.91 รองลงมาคือเป็นเจ้าของกิจการร้านอาหาร พ่อค้าส่งอาหารทะเล พ่อค้า/แม่ค้าในตลาดสด และเจ้าของกิจการโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 2.27 เท่ากัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือมีรายได้อยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.82 มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.36 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

คิดเป็นร้อยละ 2.73 มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.27 และมีรายได้
อยู่ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.82 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภูมิสำเนา ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดในเขตภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 62.27 รองลงมาคืออาศัยในเขตจังหวัดในเขตภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.18 จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 11.36 จังหวัดในเขตภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 2.27 และจังหวัดในเขตภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 0.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.59 ข้อมูลพฤติกรรมความต้องการการบริโภคอาหารทะเล (N=220)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งซื้ออาหารทะเลบ่อยที่สุด		
จากชาวประมงโดยตรง	16	7.27
ตลาดสดชุมชน	5	2.27
แพปลา	6	2.73
ตลาดท่องเที่ยวสดชุมชน	8	3.64
ร้านอาหารซีฟู้ดส์	112	50.91
ตลาดสดอำเภอ/จังหวัด	2	0.91
โฮมสเตย์	71	32.27
รวม	220	100.00
ประเภทอาหารทะเลทั่วไปที่ลูกค้าเลือกซื้อ		
อาหารทะเลสด	26	11.82
อาหารทะเลแปรรูป	15	6.82
อาหารทะเลพร้อมกิน	179	81.36
รวม	220	100.00
ความถี่ในการเลือกบริโภคอาหารทะเลเฉลี่ยต่อเดือน		
ทุกวัน	16	7.27
สัปดาห์ละครั้ง	18	8.18
เดือนละครั้ง	49	22.27
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	85	38.64
2-3 ครั้งต่อเดือน	40	18.18
นาน ๆ ครั้งตามโอกาส	12	5.45
รวม	220	100.00

ตารางที่ 4.59 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
มูลค่าในการซื้ออาหารทะเลในการบริโภค		
ต่อครั้ง		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	105	47.73
1,001 – 2,000 บาท	75	34.09
2,001 – 3,000 บาท	21	9.55
3,001 – 4,000 บาท	12	5.45
4,001 – 5,000 บาท	6	2.73
5,001 – 6,000 บาท	1	0.45
รวม	220	100.00
การซื้อประเภทอาหารทะเลเพื่อการบริโภค		
บริโภคเอง	178	80.91
ขายส่งต่อ	10	4.55
เป็นของฝาก	22	10.00
นำมาแปรรูปเป็นอาหารแล้วขายต่อ	10	4.55
รวม	220	100.00
สถานที่ที่ทำซื้อและการบริการบริโภค		
อาหารทะเล		
ร้านอาหารในชุมชน	137	62.27
ตลาดสดในเมือง	69	31.36
โฮมสเตย์	98	44.55
ตลาดนัดชุมชน	92	41.82
ร้านอาหารในเมือง	83	37.73
ซื้อมาทำกินที่บ้าน	12	5.45
รวม	220	100.00

จากตารางที่ 4.59 ข้อมูลพฤติกรรมความต้องการการบริโภคอาหารทะเลแหล่งซื้ออาหารทะเลบ่อยที่สุดของผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารซีฟู้ดส์ คิดเป็นร้อยละ 50.91 รองลงมาคือซื้อจากโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 44.55 ซื้อจากชาวประมงโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 7.27 จากตลาดท่องเที่ยวสดชุมชน คิดเป็นร้อยละ 3.64 จากแพปลา คิดเป็นร้อยละ 2.73 จากตลาดสดชุมชน คิดเป็นร้อยละ 2.27 และจากตลาดสดอำเภอ/จังหวัด คิดเป็นร้อยละ 0.91 ตามลำดับ

ประเภทอาหารทะเลทั่วไปที่ลูกค้าเลือกซื้อและบริโภค ส่วนใหญ่อาหารทะเลพร้อมรับประทาน คิดเป็นร้อยละ 81.36 รองลงมาคืออาหารทะเลสด คิดเป็นร้อยละ 11.82 และอาหารทะเลแปรรูป คิดเป็นร้อยละ 6.82 ตามลำดับ

ความถี่ในการเลือกบริโภคอาหารทะเลเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่ ซื้อมาบริโภค 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาคือซื้อเดือนละครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 22.27 ซื้อ 2-3 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 18.18 ซื้อสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.18 ซื้อทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 7.27 และนาน ๆ ครั้งตามโอกาส คิดเป็นร้อยละ 5.45 ตามลำดับ

มูลค่าในการซื้ออาหารทะเลในการบริโภคต่อครั้ง ส่วนใหญ่ซื้อสินค้าด้วยมูลค่าต่ำกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.73 มูลค่าระหว่าง 1,000 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.09 มูลค่าระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.55 มูลค่าระหว่าง 3,001 – 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.45 มูลค่าระหว่าง 4,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.73 และมูลค่าระหว่าง 5,001 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.45 ตามลำดับ

การซื้อประเภทอาหารทะเลเพื่อการบริโภค ส่วนใหญ่เลือกซื้อประเภทอาหารสำเร็จรูปเพื่อบริโภคเอง คิดเป็นร้อยละ 80.91 รองลงมาคือประเภทซื้อเป็นของฝาก คิดเป็นร้อยละ 10.00 อาหารทะเลขายส่งต่อ และซื้อมาแล้วนำมาแปรรูปเป็นอาหารแล้วขายต่อ คิดเป็นร้อยละ 4.55 เท่ากัน

สถานที่ที่ทำซื้อและการบริการบริโภคอาหารทะเล ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 62.27 รองลงมาคือโฮมสเตย์ คิดเป็นร้อยละ 44.55 ตลาดนัดชุมชน คิดเป็นร้อยละ 41.82 ร้านอาหารในเมือง คิดเป็นร้อยละ 37.73 ตลาดสดในเมือง คิดเป็นร้อยละ 31.36 และซื้อมาทำกินที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 5.45

ตารางที่ 4.60 ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเลือกซื้อและบริโภคอาหารทะเล

ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเลือกซื้อและบริโภคอาหารทะเล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล	อันดับ
ปัจจัยนำเข้า (Inbound Logistics)				
ความสะดวกในการเดินเข้าถึงแหล่งซื้อขาย	4.60	.544	มากที่สุด	1
แหล่งชุมชนประมงพื้นบ้านมีชื่อเสียงที่น่าเชื่อถือ	4.37	.863	มากที่สุด	4
แหล่งชุมชนประมงพื้นบ้านมีปริมาณสินค้าอาหารทะเลที่เพียงพอตลอดทั้งปี	4.03	.967	มาก	5
ประมงพื้นบ้านมีภูมิปัญญาในการทำประมง	3.95	.949	มาก	6
ความเป็นคู่ค้ากันมายาวนานในการซื้อขายอาหารทะเล	3.35	1.209	ปานกลาง	7
ประมงพื้นบ้านมีสินค้าอาหารทะเลที่หลากหลายให้เลือก	4.50	.692	มากที่สุด	2
เป็นแหล่งธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรอาหารทะเลที่ขึ้นชื่อ	4.49	.672	มากที่สุด	3
รวมเฉลี่ย	4.18	.840	มาก	
การผลิต (Operations)				
ประมงและพ่อค้า/แม่ค้ามีการคัดแยก รวบรวมจัดเก็บ ถนอมอาหารให้สดสะอาด	4.40	.779	มากที่สุด	4
ประมงและร้านอาหารมีการแปรรูปอาหารทะเลที่มีคุณภาพ สด สะอาด และมีมาตรฐาน อย.	4.55	.684	มากที่สุด	3
ประมง พ่อค้าขายส่ง และพ่อค้า/แม่ค้ามีการคัดแยกขนาดสินค้าเพื่อให้ผู้ซื้อเลือกได้	3.90	.659	มาก	6
ประมง พ่อค้าขายส่ง และพ่อค้า/แม่ค้ามีการคัดแยกขนาดสินค้าเพื่อให้ผู้ซื้อเลือกได้	4.59	.537	มากที่สุด	1
ร้านอาหารมีการปรุงอาหารโดยใช้วัตถุดิบที่สดสะอาด	4.57	.604	มากที่สุด	2
ร้านอาหารมีรายการเมนูอาหารทะเลที่หลากหลาย	4.14	.770	มาก	5
รวมเฉลี่ย	4.36	.672	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.60 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเลือกซื้อและบริโภค อาหารทะเล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล	อันดับ
การส่งมอบแก่ลูกค้า (Outbound Logistics)				
การส่งสินค้าให้ลูกค้าที่รวดเร็วถึงที่	4.14	.717	มาก	4
การส่งอาหารทะเลให้ร้านอาหารที่สดใหม่ทุกวัน	4.70	.507	มากที่สุด	1
การส่งอาหารทะเลให้ผู้ขาย ส่งสดใหม่ทุกครั้ง	4.53	.629	มากที่สุด	2
การส่งอาหารทะเลให้พ่อค้า/แม่ค้า ส่งสดใหม่ทุกครั้ง	4.39	.735	มากที่สุด	3
รวมเฉลี่ย	4.44	.647	มากที่สุด	
การตลาดและการขาย (Marketing and Sale)				
สินค้ามีความสด สะอาด	4.66	.475	มากที่สุด	2
สินค้ามีคุณภาพที่ดี/มีชื่อเสียง	4.54	.592	มากที่สุด	3
สินค้ามีราคาเหมาะสม	4.53	.569	มากที่สุด	4
สินค้ามีแหล่งที่ตรวจสอบได้	3.50	.878	มาก	7
สินค้ามีปริมาณเพียงพอในการซื้อและบริโภค	3.57	.715	มาก	6
มีช่องทางการจำหน่ายที่สั้น (ประมง-ผู้ซื้อ)	3.80	.760	มาก	5
มีการตั้งราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพอาหารทะเลที่ขาย	4.68	.541	มากที่สุด	1
มีการส่งเสริมการขายในสื่อโซเชียลมีเดีย	3.24	.945	ปานกลาง	8
รวมเฉลี่ย	4.06	.684	มากที่สุด	
การบริการ (Service)				
มีการบริการให้ลูกค้าจับเลือกสินค้ามาให้ทำอาหาร	3.08	.903	ปานกลาง	3
มีการรับประกันสินค้าด้านความสดสะอาด	3.49	.841	มาก	1
อาหารทะเลเสียสามารถส่งคืนได้	3.39	.801	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.32	.636	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.60 ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเลือกซื้อและบริโภคอาหารทะเลในห่วงโซ่คุณค่าของการทำประมงพื้นบ้าน พบว่า ด้านกิจกรรมปัจจัยนำเข้า (Inbound Logistics) ความต้องการของผู้ซื้อและผู้บริโภค มีระดับความต้องการในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนกิจกรรมรายด้านพบว่าความสะดวกในการเดินเข้าถึงแหล่งซื้อขาย ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 รองลงมาคือประมงพื้นบ้านมีสินค้าอาหารทะเลที่หลากหลายให้เลือก ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เป็นแหล่งธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรอาหารทะเลที่ขึ้นชื่อ ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 แหล่งชุมชนประมงพื้นบ้านมีชื่อเสียงที่น่าเชื่อถือ ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 แหล่งชุมชนประมงพื้นบ้านมีปริมาณสินค้าอาหารทะเลที่เพียงพอตลอดทั้งปี ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ประมงพื้นบ้านมีภูมิปัญญาในการทำประมง ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และความเป็นคู่ค้ากันมายาวนานในการซื้อขายอาหารทะเล ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ตามลำดับ

การผลิต (Operations) ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเลือกซื้อและบริโภคอาหารทะเลในห่วงโซ่คุณค่าของการทำประมงพื้นบ้าน ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนกิจกรรมรายด้านพบว่าประมง พ่อค้าขายส่ง และพ่อค้า/แม่ค้ามีการคัดแยกขนาดสินค้าเพื่อให้ผู้ซื้อเลือกได้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 กิจกรรมด้านร้านอาหารมีการปรุงอาหารโดยใช้วัตถุดิบที่สดสะอาด ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 กิจกรรมด้านประมงและร้านอาหารมีการแปรสภาพอาหารทะเลที่มีคุณภาพ สด สะอาด และมีมาตรฐาน อยู่. ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ประมงและพ่อค้า/แม่ค้ามีการคัดแยก รวบรวมจัดเก็บ ถนอมอาหารให้สดสะอาด ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ร้านอาหารมีรายการเมนูอาหารทะเลที่หลากหลาย ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และประมง พ่อค้าขายส่ง และพ่อค้า/แม่ค้ามีการคัดแยกขนาดสินค้าเพื่อให้ผู้ซื้อเลือกได้ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ตามลำดับ

การส่งมอบแก่ลูกค้า (Outbound Logistics) ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเลือกซื้อและบริโภคอาหารทะเลในห่วงโซ่คุณค่าของการทำประมงพื้นบ้าน ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนกิจกรรมรายด้านพบว่าการส่งอาหารทะเลให้ร้านอาหารที่สดใหม่ทุกวัน ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 รองลงมาคือการส่งอาหารทะเลให้ผู้ขายส่งสดใหม่ทุกครั้ง ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 การส่งอาหารทะเลให้พ่อค้า/แม่ค้าขายส่งสดใหม่ทุกครั้ง ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และการส่งสินค้าให้คู่ค้าที่รวดเร็วถึงที่ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ลำดับ

การตลาดและการขาย (Marketing and Sale) ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเลือกซื้อและบริโภคอาหารทะเลในห่วงโซ่คุณค่าของการทำประมงพื้นบ้าน ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนกิจกรรมรายด้านพบว่ามีการตั้งราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพอาหารทะเลที่ขาย ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมาคือสินค้ามีความสด สะอาด ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 สินค้ามีคุณภาพที่ดี/มีชื่อเสียง ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 สินค้ามีราคาเหมาะสม ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 มีช่องทางการจำหน่ายที่สิ้น (ประมง-ผู้ซื้อ) ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 สินค้ามีปริมาณเพียงพอในการซื้อและบริโภค ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.57 สินค้ามีแหล่งที่ตรวจสอบได้ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และมีการส่งเสริมการขายในสื่อโซเชียลมีเดีย ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.24 ตามลำดับ

การบริการ (Service) ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเลือกซื้อและบริโภคอาหารทะเลในห่วงโซ่คุณค่าของการทำประมงพื้นบ้าน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ส่วนกิจกรรมรายด้าน พบว่า มีการรับประกันสินค้าด้านความสะอาดในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 รองลงมาคืออาหารทะเลเสียหายสามารถส่งคืนได้ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และมีการบริการให้ลูกค้าจับเลือกสินค้ามาทำอาหาร ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี